

BIBLIOTEKA

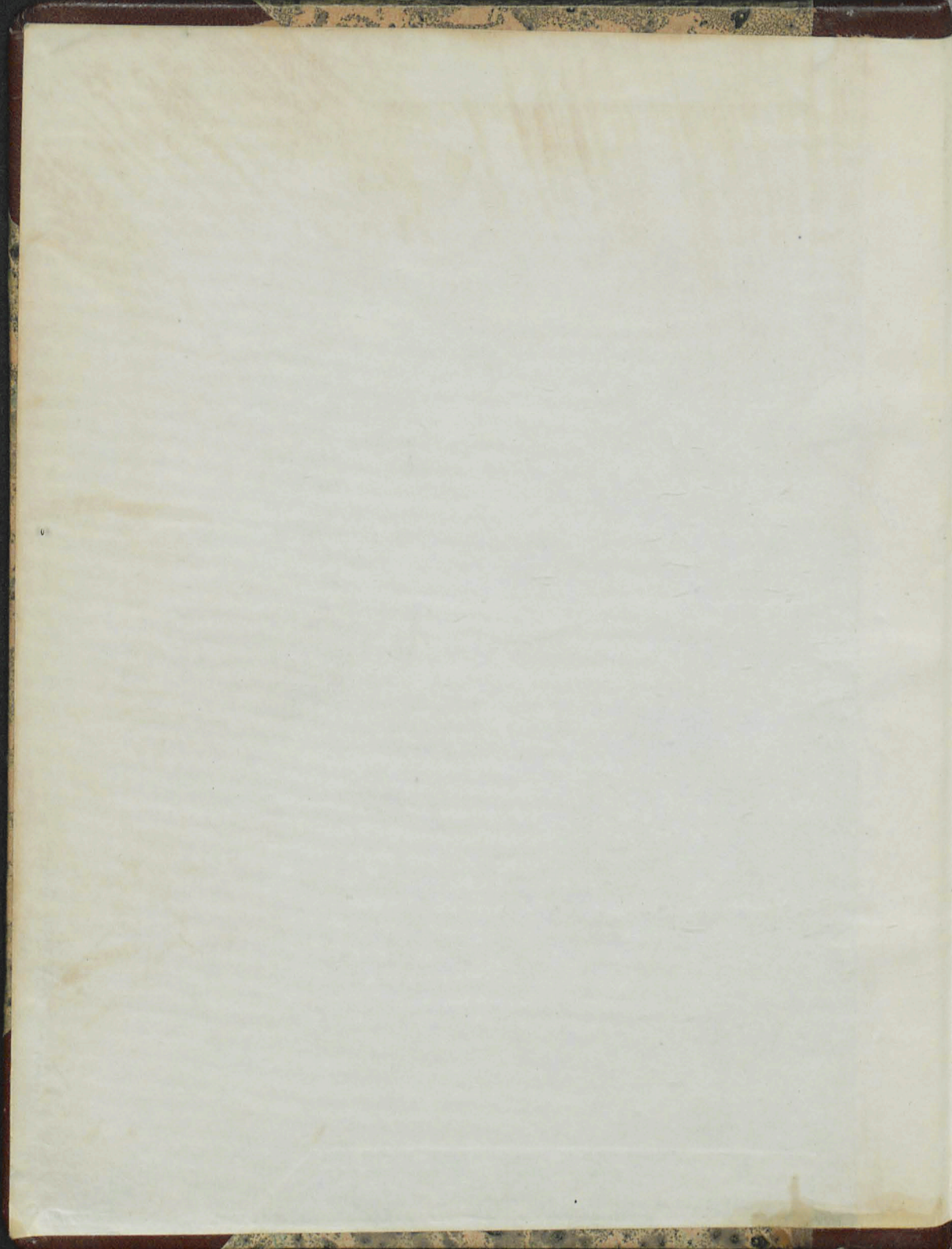
Zakł. Nar. Im. Ossolińskich

XVI

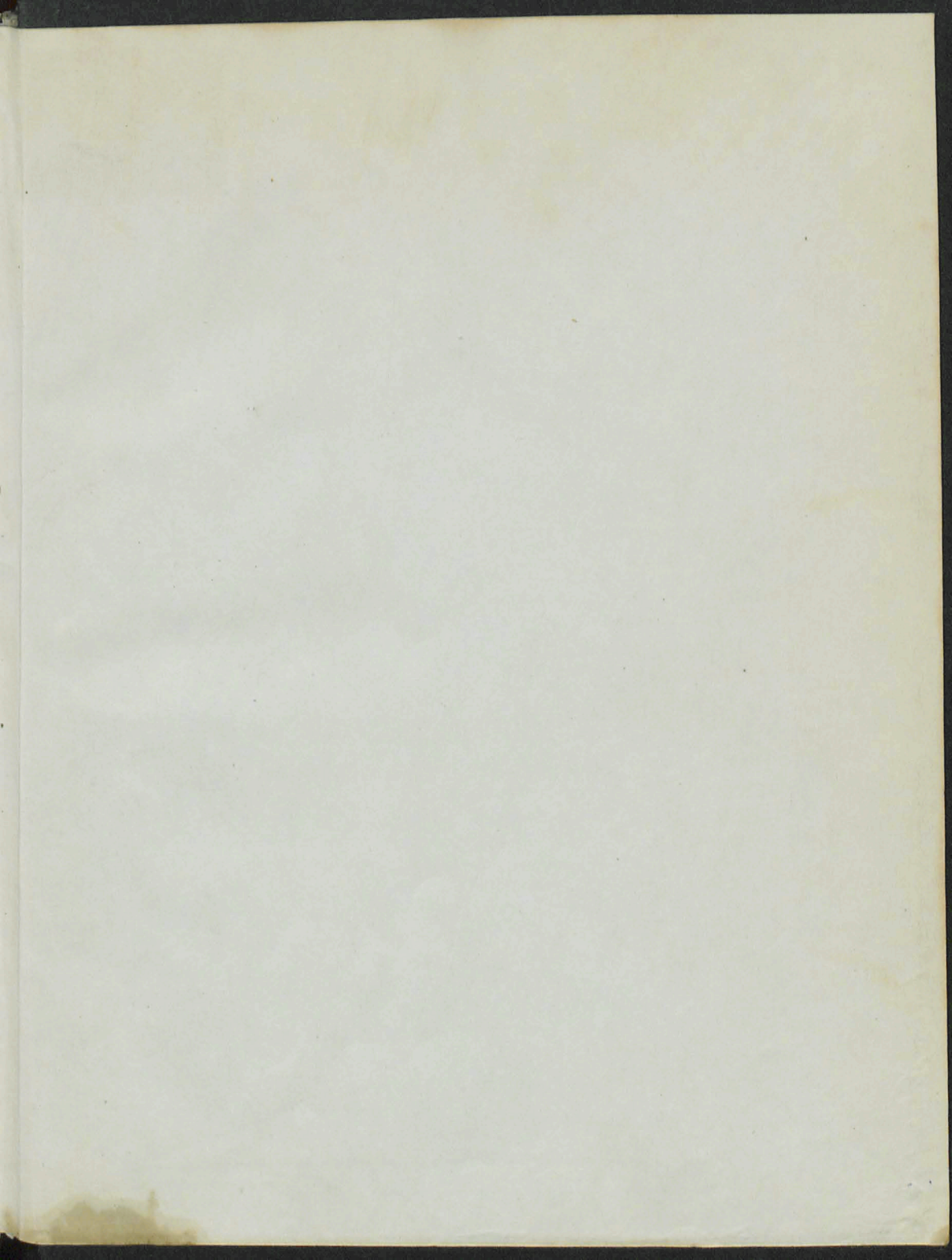
459

MF

11-10

FRASZKI
IANA
Kochánowskiého.

86
526.

FRASZKI tym riazkóm dzieia: kto
sie pucí na nie
Dsczyplinym iezykiem/ za frászke nie
stanie.

KSIEGOCZYTA
KIENSKI
CIENSKIEGO

W Králowie/

W Drukarni Lázárzowéy / Bazylí Skálstí /
Roku Pánstíého / 1604.

FRASZKI

Koch...

FRASZKI

XVII - 459 - III

F R A S Z E K

Ianá Kochánowskiégo

K S I Ę G I I.

Do gościa.

Jeśli darmo masz tę książkę /
 A pełną w wadę u pieniążki /
 Chwale twą rzecz / gościu bracie /
 Bo nie przydziesz tu utracie :
 Ale jeśliś dał co z książki /
 Nie kupiles ieno frażki.

Ná swoje księgi.

Zjedbają moje papiery
 O przeważné bohátéry :
 Nic v nich Mars chocia srogi /
 X Achilles przedkonogi :

Ale śmiechy / ále żarty
 Zwykły zbierać moje kárty.
 Pieśni / tańce / y bieśiady
 Schadzaia sie do nich rády.
 Státek tych czasów nie płaci:
 Pracą czlowiek prózno tráci.
 Przy fráškach mi wždy náleia:
 A to wniwecz co sie śmieia.

O Zywocie ludzkim.

Fráški to wszytko cokolwiek myślemy /
 Fráški to wszytko cokolwiek czyniemy:
 Niemasz ná świecie żadney pewney rzeczy /
 Prózno tu czlowiek ma co mieć ná pieczy.
 Zacność / wrodá / moc / pieniądze / sławá /
 Wszytko to minie iáko polna trawá.
 Násmiawszy sie nam / y naszym porządkóm /
 Wemkna nas w miesiąc / iáko czynia lądkóm.

Z Anákreontá.

A chce śpiewać krwawe boie /
 Luki / strzaly / miecze / zbroie:

Moia Lutnia Kupidyna /
 Piękney Aphrodity syna.
 Jużem byl porwał bårdony
 I nawiązał nowe strony :
 Jużem śpiéwał Merioná/
 I przedkiego Sárpedoná.
 Lutnia swym zwyczaóm gwoli/
 O miłości śpiéwać woli:
 Bóg was żegnay / krwawé boie/
 Nie lubią was strony moie.

O Hánnie.

S Erce mi zbiegło / á niewiém inaczey /
 Jedno do Hánni: tam bywa naraczey.
 Tom byl zakazał / by nie przymowala
 W dóm tego zbiega / owșem wypychala.
 Póyde go szukać: lecz sie y sam boie
 Tam zostać. Wenus powiedz ráde swoie.

Ná hárdégo.

N Zechce w téy mierze glowy psowác sobie /
 Bych sie móy Pánie miał podobac tobie /

Widze żeś hárdy: mnie též ná tym málo /
Kiedy sie tobie ráť v podobálo.

Ná stárá.

Z Krazby zemná zygrywác sie chciála /
Kiedys niebogo sobie podstárzála.
Day počoy/przebóg/ sáma baczyš snádnie/
Ze nic po ciérniu / kiedy roža spádnie.

Z Anákreontá.

Prózno sie mam odéymowác /
Widze že musze milowác:
Milosć mi dawno rádzila /
Lecz ja/ iáko práwy wila /
Niechciálem sluchác iéy rády /
Až námá przyšlo do zwády.
Bo sáydak z lukiem porwála /
A mnie ná reke wyzwála.
Ja též iáko Hektor zásie /
Wziawszy kárácene ná sie/
Tarcz/ y szable/ iáko brytwe /
Stoczylem z milosćią bitwe.

Ona tu mnie ciągnie rogi /
 A ia co nadaléy w nogi.
 A gdy w szych strzał pozbyła /
 Sama sie w belt obróciła /
 I prosto mi w serce wpadła /
 A mnie zaraz moc odpadła.
 Prózno tedy nosze zbroie /
 Prózno za paważę stoie:
 Bo kto mie ma bić na gorze /
 Kiedy nieprzyiaciel w skórze.

Do Hanny.

Cobyaby niewiedziála / co znaczy twarz blada /
 I kiedy kto nie grzechy / Hanno / odpowiada:
 Często wzdycha / a rzadko kiedy sie rosmieie /
 Tedy niewieś / że prze cie moie serce mdleie.

Do Pawła.

Pawle rzecz pewna / v twęgo sąsiada
 Mজেস্ dlugiego nie czekać obiada.
 Bo w méy komorze szera paieczyna /
 W piwnicy także coś na schylku winá.

Ale chléb (według przypowieści) z solą/
 Każe polozyć prze cie z dobrą wolą.
 Muzyka będzie / pieśni též dostanie/
 A ktemu plácić nie potrzeba za nie:
 Bo sie tu ten zmiy rodzi tak okwito/
 Lepiéy daleko niż ieczmién niż żyto.
 Przeto siadź za stól / mój dobry sásiedzie/
 Bos dawno bywał przy takiey biesiedzie/
 Gdzie smiéchu wiecey niż potraw dawaią:
 Ale Poetom wszytko przepuszczaią.

Ná vtrátné.

Na przykréy skále / gdzie nikt niedochodzi/
 Zieloné dzewo slodkie figi rodzi/
 Których z wrónami krucy zázywaią/
 Ludzie žádného pożytku nie máia:
 Takžec niewiém z kim wszytko drudzy ziedza/
 A ludzie godni gdzies ná stronie siedza.

Sen.

W Ciekalem przez sen w nocy/
 Maieć strzydla ku pomocy:

Lecz mie miłość poimála /
 Choć ná nogách ołow miála.
 Hámmo / co to známionuie ?
 Podobno mi práktikuie /
 Że ia / będąc ywikłány
 Těmi / y owěmi pány /
 Wśytkich inśyich łatwie zbede /
 Tobie służyć wieczmie bede.

Do Pániéy.

Páni iáko nadobna / ták też y wzcíwa / (bywa.
 Pátrzac ná twą wdzięczną twarz rymów mi przy-
 Które iesli sie ludzióm kiedy spodobaia /
 Nie wiecéy mnie / niż tobie / bydz powinne máia.

Ráki.

Żolguymy pánióm nie sobie ma ráda /
 Miluymy wiernie nie iest w nich przysáda /
 Godności trzeba nie zanic tu cnota /
 Miłości prágną nie prágną tu złota.
 Miluia z serca nie pátrzaia zdrády /
 Pilnuia prawdy nie flamáia rády.

Wiáre vprzýmá nie dar sobie wáza /
 W miáre nie názbyt ciągnáć rzemień káza.
 Wiecznie wam służe nie służe náchwile /
 Bepiecznie wierzcie nie rad ia omyle.

O Koćie.

SŁychał kto kiedy iáko ciągná kotá?
 Nie zázwdy szuka wody tá robotá.
 Ciągnie go drugi nadobnie ná súszy /
 Sukniey nie zmacza / ale wždy mdlo duszy.

Na nieodpowiedná.

GDMów ieslić niepomysli: day mássli dáć wola:
 Słuchájac słów niepotrzebnych / aż mie vszy bolá.

Ná pieszczoné ziemiany.

GNiewam sie ná té pieszczoné ziemiany /
 Co piwu rádži szukaia przygány.
 Nie piy aż ci sie piérwéy będzie chćiało /
 Tedyć sie kázde dobrym będzie zdáło.

Na niesłowná.

A Jalem nadzieie że mi życie miano /
 Tak iako było z chucią obiecano.
 Ale co komu rzecze białagłowa /
 Piś ię na wietrze / y na wodzie słowa.

Do Pániéy.

Co vszy mówisz byś w sercu myślił /
 Bierzobys mie tym / Páni / zniewolił.
 Ale kiedy mie swym miłym miánuiesz /
 Podobno dawnym zwyczáiom folguiesz.

O chmielu.

Co to za śalata rana /
 Kózynkami posypána ?
 Chmiel / iesli dobrze smakuie :
 Przetociem go w głowie czuie.

Ná nabożną.

Jesi nie grześzysz / iako mi powiadaś /
 Czego sie miła / tak często spowiadaś ?

cead

Ná grzebiěň.

NOwy to fortel / á malo slychány /
 Ná srebřnã brode grzebiěň otowiány.

Ofiára.

LVE / y sãydať twoy / Phæbe / niech bedzie / lecz strzãly
 W sercãch nieprzyacielskych w dzien boiu zostãly.

O sobie.

SOpiero chce pisãc žarty /
 Przegrãwšy piẽniãdze w kãrty :
 Ale sie y dworstwo zmieni /
 Kiedy w pytlu brošã neni.

Ná Konratã.

Dlczycie w obiad / møy pãnie Konracie /
 Czy tylko ná chleb gebe swã chowacie ?

Do Mikołaiã Firleia.

JEsliby w moich kšiazkãch co takiego bylo /
 Czegoby sie przed pãnnã czytãc nie godžilo :

Odpusc / mój Mikoláin : bo ma bydz státieczny
 Sam poeta / tym czasem wydzie y wśtieczny.

O Lazickim á Barzem.

Lazicki z Barzem / gospodarzu mily /
 Jesliś nieswiadom / iakowey są síly :
 Chciey same tylko wważyć imiona /
 Z maszli rozum / niech spác idzie zóna.

Do Iósła.

W Jész cóś mi winien : miéyże sie do táski /
 Bo cie wyet wloze / Jóstcie / miedzy frászki.

Do Iakuba.

Z Krotkie frászki czynie / to Jakubie winisz :
 Krotke twoie nierówno / bo ich ty nie czynisz.

Epitaphium Kosowi.

Z Dalem y z plączem / acz za twé nie stoi /
 Mój dobry Kosie / towarzyše twoi
 W ten grób twé cialo wmarle wlozyli /
 Którzy weseli wczora ztoba byli.

Smierć za człowiekiem na wszelki czas chodzi /
 Niech zdrowie, niech nas młodość niewodzi /
 Bo ani wzwiemy / kiedy wsiadać każą :
 A tam ani płacz / ani dary wazą.

O tymze.

Wczorá pil z námi / á dzis go chowamy :
 Ani wiem czemu tak hardzie stąpamy.
 Smierć nie zna zlotá / y drogiéy purpury /
 Młnie po iednému / iáko z kocy kury.

O zazdrości.

Alti przyaciél / ani wielkość zlotá /
 Ani vchowa zléy przygody cnotá.
 Przekleta zazdrość dziwnie sie frásnie /
 Kiedy v kogo co nádludzi czuie.
 Wiec iesli nie zie / tedy przedsie sczeka /
 A wstáwicznie na twoie zlé czeka.
 To ná nie fortel / nic nieczuć do siebie /
 A wšytko meźnie wytrzymać w potrzebie.

O dobrym panie.

Dobry

Dobry pan iákis iádac sobie w droge /
 Wyżzał v dziewki w polu bossa noge.
 Nie chodź (powiáda) bez botów / ma ráda /
 Bo mácierzyzna tak zwietrzeie ráda.
 Láskawy panie / nic iéy to nie wádzi /
 Chybá żebyście piiali z niéy rádzi.

O Káchnie.

Káchná sie káże w lázni przypátrowác /
 Jeslibych ja chciał nágo wymalowác :
 A ja powiadam / gdzie nas dwoie siedzie /
 Tam pewna láznia / mówie láznia / bedzie.

Do gościa.

Nie pieść sie dlugo z mémi ksiáżeczkami /
 Gościu / boc rzeka / bawisz sie strástkami.

Ná Bárbáre.

Jakos mi inż skaczesz slabo /
 Solguy sobie mila Bárbáro prośe cie.
 Czart rośkał tego swátá /
 Niedba nic choc kto ma ládá co przed sobą.

Okázuje svoje štuki /
 Aboc niewie ze masz w Nuremberku towar :
 Ale ty wzdy nie bádź glupia /
 Nieznaiomym nie day dudkowác przed soba.
 Niezwierzay sie leda komu /
 Niepuszczay mnichow do dobrého mieszkania.
 A kaplanow sie wystrzegay /
 Raczey sama zawždy letanie spieway.
 A chcešli mie sluchac daley /
 Moia Barbáro nie szacuy dobrych ludzi.
 Zawždy raczey szukay zgody /
 Niech za cie skacze kto mlotem dobrze robi.
 Mozesz odproc y te wzorki /
 Czyście tak nama z paciozkowym biczykiem.
 A nie dufay w zadne czary /
 A pod pierzem szpetny staroswietcki bieret.
 Wiedze co masz czynic z soba /
 Bo lisi ogon za towar nie vchodzi.
 A lotrowie / co to widza /
 Woczy pieknie / w kacie sykuia swc diaby.
 Domyslayze sie ostátka /
 Wskates iuz swym dziatkom marcypan rozdala.

Do Wálká.

Wálku

Wzalku mój/ tym mie nie rozgniewaŝ ŝobie/
 Ze ŝie me frąŝki kiepŝtwem zdadza tobie.
 Bych ia teŝ w nich byl baczyl ŝtátek iáki/
 Wierz mi nie bylby tytuł ná nich taki.

Epita: Kry: Sien.

Tylko cie tu ná ziemié ŝczęŝcie wkaŝało /
 Dálej cie miec/ Kryŝtoŝie/ ná ŝwiecie niechciało :
 Czy to gorzcy/ czy lepiey : wy ŝami widzicie /
 Krózy tego/ y tego ŝwiata ŝmał pomnicie.

Z Anakreonta.

Cieŝko kto nie miluie/ cieŝko kto miluie /
 Nacieŝcy kto miluic ląŝki nie zŝŝuie.
 ŝacnoŝć w miłoŝci zá nic/ frąŝka obyczáie /
 Ná tego tá m naráčcy pátrzáig/ kto dáie.
 Boday zdechl/ kto ŝie naprzód zlotá rozmilował/ (wał.
 Ten wŝytek ŝwiat ŝwoim zlym przytkádem popoŝo-
 ŝad walki/ ŝad morderŝtwa : á co ieŝcze wiecey/
 Nas chudé co miluiem / to gubi naprecy.

Na Poduŝkę.

Szláchetné plotno / ná třózym ležálo
 Dvo tak pietné w oczu moich cíálo /
 Przecz tego smutny v fortuny sobie
 Siednác nie moge / aby glowie obie
 Pospolu ná twym wdziecznym mchu ležáły /
 A zobopólnych rozmów vzywály ?
 Wiecey nie smiem rzéc : bo y tak sie boie /
 Ze z tych słów zazdrość mysl zrozumie moie.

Na frašowného.

NJe frášuy sie ná slugi / žec sie požárli /
 Trzezwi sludzy z trzezwiemi pány pomárli.

Na Stryia.

NJe badž mi Stryiem / Kzymiáne mawiali /
 Kiedy sie komu karác nie dawáli /
 Badž ty mnie Stryiem przedšie postáreimu /
 Jeno nic nie bierz synowcowi swému.

Na Swiętého Oycá.

Swietym cie zwác nie moge: Oycem sie nie wštydže /
 Kiedy wielki káplanie / syny twoie widže.

Do Mikołaiia Mieleckiego.

NJe dar iaki kosztowny / ale co przemoge /
 Damci pare wirszyków / Mielecki / na droge.
 Boże day bydz sie dobrze na wszytkim wodzilo /
 Bys we zdrowiu ogladal / na coć patrzac miło.
 Na mie badz laskaw / iakos zawzdy okazowal /
 Nie byl ten laskaw / kto do konca nie milowal.

Na łakomego.

NA wymysle prawdziwe bogactwa zaleza /
 Pod nim srebro / y zloto / y pieniadze leza.
 A temu bogatego imie bedzie sluzyc /
 Ktory szczescia swojego umie dobrze vzyc.
 Ale kto vstawicznie lezy nad liczmany /
 Tylko tego sluchajac gdzie przedayne lany.
 Ten rownie iako pszola plastry w vl wkłada /
 A drugi / nic nie robiac / miód gotowy iada.

Na nielownego.

Powiem ci prawde / ze rad obiecujesz /
 A obiecawszy potym sie nie czujesz.

Fráškyby cie zwoác : lecz to ieszcze mnieyſza /
Jest w moich ksiązkách fráška ſtátecznieyſza.

Do Páwelká.

Kiedy Zorawie polecz zá morze /
Nie byway czesto Páwelku ná dworze:
Aby ná tobie nie poklwały skóry /
Mnimáiąc żeś ty z Pigmeolów który.

Na Mátusza.

Matusz wasów / lepiéy rzéc: bo wielka kładziemy
Rzecz pod mála / kiedy was Mátusów mówiemy.

Ná poſlá Papieskiégo.

Poſle Papieski / Rzymſkiégo narodu /
Dczyſz nas drógi / a ſam chybiaſz brodu.
Náwracay lepiéy niſzli twóy woźnicá /
Strzeż nas tám záwieźć / gdzie pláčz y teſknicá.

Ná piiánégo.

NJe darmo Bachá z rogámi máluje /
 Bo piianého y dzieci poczuje,
 Niech głowá/niech mu służy dobrze nogi /
 Sámá postawá wkażnie rogi.

Ná gospodarzá.

Posadziłeś mie w prawdzie nie nagozréy /
 Aleby trzeba mięsa dawac sporzéy:
 Przed tobą widze półmisków niemálo /
 A mnie sie ledwie poléwki dostało.
 Dyablu sie godzi takowa biestiada /
 Gościem/ czy świádkiem ia twégo obiada:

Ná Máthemátika.

Zemie pomierzyl / y glebokie morze /
 Wie iako wstáta / y záchodza zorze:
 Wiátróm rozumie / praktykuie komu /
 A sam nie widzi że ma kurwe w domu.

Ná butného.

Wz mi go nie chwal/ co to przy biésiedzie /
 Z zwyciestwy ná plac / y z walkami iedzie.

Takiego wole / co zaśpiewać może /
 A co z pannami tancować pomoże.

Zá piianicami.

Zemíá dešz piie / země dřzewá piia /
 Zržel morze / z morzá wšytki gwiazdy žiia.
 Ná nas niewiém co ľudzie wpatrzyli /
 Dřiwno im / žesmy troche sie nápiili.

O Prálačie.

To byď musí do frášek wložono /
 Jako Prálatá iedného wcczono.
 Bialychglów mlodych / y pánow nie málo /
 Zá iednym stolem pospolu siedžialo /
 Siedžial též y ten / com go inž mianował /
 Bo dobrej mysli nigdy nie zepsował.
 Mnich wedle niego / á po druhéj rece
 Páni co stárša : sluchajže o mece.
 Ná piérwšym miesty pánne calowano /
 Takže do końca podáwac kazano.
 Wiecego nie raz / ale kulka bylo /
 A prálatowi by kážka nie milo :

Bo co raz to go bába pocałue /
 A on zaś mnichá : wiec mu sie styśkue.
 Miał czyścić piáwy ieſzcze ná tym ſwiećie/
 Boday wam taki/ co go mieć niechćeie.

Do Miernika.

Kiedyſcie ſie tych pomiárów ták dobrze wczili/
 Ze wiećie ile kroć kóło obróci ſie w mili :
 Zgádnicieſz mi, wiele rázów / niź ieden raz minie :
 Magdalena pod namiotem żywym duſzą klinie.

O Hannie.

Tu góra drzewy nátkniona /
 A pod nią láka zielona/
 Tu zdroj przyſzroczyſtý wody /
 Podróžnému dla ochlody.
 Tu zachodny wiatr powiéwa /
 Tu ſlowik przyiemnie ſpiéwa.
 Ale to wſzytko za iáie /
 Kiedy Hanny nie doſtaie.

Do Stańiſława.

Co mi Sibyllá proročnie ninie?
 Zle trzem (powiáda) o iednéy pierzynie.
 Znáć/ Stánisláwie/ že sie tá pieśń bylá
 Nym towarzysóm dobrze w głowe wbilá.
 Bom ia sam ieden został z téy družyny /
 Co pociągáli ná sie téy pierzyny.
 Oni inż ty. ko legáia po parze /
 Ja przedsie ziebne samotrzec do zarze.

Epit: Woyć: Krisk.

Pláczá cie stárzy / pláczá cie y mlodzi /
 Dwór wšytek w czerni prze cie / Kryski / chodzi.
 Abowiém ludzkość / y dworstwo przy tobie /
 W iednymże záraz pochowano grobie:

Drugie temuz.

Hispany / Wlochy / y Niemce zwiedziwšy /
 Krolowi swému cnotliwie sluzywšy /
 Dmarles / Kryski / y leżyš w tym grobie :
 Wnies wielki smutek zostawił po sobie.
 A iż plácz prózny / y žalóść w téy mierze /
 Tym wiersz y plácz / y žalóść moc bierze.

Na Pany.

Czeżko mi ná té teráznieyśse pány /
 Siebie nie bacza / á gania dworzány.
 W ón czas / pry / czystych zapásmików bylo /
 Szermierzów / gonców / aż y wspomniec miło.
 A dziś co mlodzi pácholey vmieia :
 Jedno w sie wino / iáko w beczke leia.
 Prawda / że wielka w slugách dziś odmianá /
 Ale téż trudno o takiego pána /
 O iákich nam wiec starzy powiadáli :
 Oni sie w mestwie / w dzielności kocháli /
 Dzisiaj ledá żydá z workiem pieprzu wola :
 Nie dziw / że rzadko za tarczami kolia.

Do gospodiniéy.

Ciebie zla lwicá w ogrumnéy iáskini
 Nie vrodzila / moia gospodini /
 Ani swym mlékciem Tygrys napawala :
 Gdzieżes sie wždy tak sroga vchowala /
 Ze niechcesz baczyć ná mé powolności /
 Ani mie wspomoc w méy wielkiéy trudności :
 O ktora sama zes mie przypawila /
 Ze chodze malo nie tak iáko wila.

W prawd' że żec' sie inż niewczas odeymowác :
 Ja ciebie musze rad nierad milowác.
 Ty sie w tym pomni / maszli mie miec gwoli
 Z méy dobréy checi / czyli poniewoli.

O Stázkú.

Gdy co nie grzechy vslyszymóy Stázek /
 To mi wnet każe przypisác do frášek.
 Brácie / by sie to wszytko pisác mialo /
 Juzby mi dawno pápiéru nie sstalo.

Do Káchny.

Pewnie cie moé zwiérciádlo záwstydzi /
 Bo sie w nim / Káchno / každy spetny widzi.

O Liście.

Njewiém by tá niemoc byla /
 Coby sie nie przyrzucila.
 Wczóra mi pani pisala /
 Ze po trzy nocy nie spala.
 Od tych czasów mi nie smieszno /
 X sam nie spie / co mie teszno.

Epitaph: Iędr: Zelisláwsk.

W Jegóž gospodarze o wieczornéy chwili/
 Zelisláwskiego niewinnie zabili
 Swowolni ludzie: kto chce słowo miłe
 Dać temu grobu/ przeklinay opile.

Do Báltázára.

N Jedźiw żeć głowá/Báltázárze/ chorá/
 Siedziales wedle głupięgo doktorá.

Do P. Stępowskiego.

S Am pánne ścisłasz/ sam sie zakażniesz/
 Sam w vcho śpęcesz/sam/Páwle/ całniesz/
 Wszytkós sam zabrał/ áni sie daś pożycz:
 A ieszczeby cie do frászet nie wložyc?

O Gospodiniéy.

S Tárosta iednéy pániey rozkazał obiawić/
 Ze Legatá Rzymskiego v nięy miał postawić.
 Bá toć/pry/ Legat práwy/co go stawiać trzeba/
 Ale w mym domu takim nie dawaią chleba.

Na hardého.

Ne badž mi hárđym / chociaš wielkim pánem /
 Jam nie Stárostá / áni Káştelanem :
 Ale gdy namnię podwesele sobie /
 Silá mam w głowie pánow równych tobie.

Z Anakreonta.

K Jedyby worek bogátého złotá
 Mógł czlowiekowi przysporzyć żywotá :
 A sambych sie iuż iáł pieniedzy chowác /
 Zebych sie miał czym śmierci odkupowác.
 Ale iesli niht kupnem nie przyczyni
 Żywota sobie / zaż nie głupię czyni
 Kto sie frásuie / á żywie w kłopotie :
 Jesli masz vmrzéc / á cóż ci po złocie ?
 Ja dobręj mysli zawždy chce vżywác /
 Ja z przyiacióly chce pospolu bywác /
 A iesli Wenus od tego nie bedzie /
 A Bogumila niechay sie przysiedzie.

Na Sokalskié mogiły.

Wŝny ŝie meźnie prze oyczynę bili /
 I na ostatek gardła polożyli.
 Niemaŝ przecz / goŝciu / zles nad nami trącić /
 Taką ŝmierć mógłbyŝ ŝam drogo zapłacić /

Do Ianá.

Nadze Janie / day poóy przedŝiewŝieciu ŝremu.
 Bo badź krótko / badź dlugo / przecie przydzie ktemu /
 Ze ŝie czlowiek obaczy : á co mu dzis miło /
 To mu bedzie zá czasem wŝtyd w oczu množilo.
 Te roŝkoŝ / która teraz tak drogo ŝacuięŝ /
 Puŝciŝ táníę pochwili gdy prawde poczuieŝ.
 A tak co ma czas przynieŝć / vprzędź go ty ráczę /
 Odmieñ ŝwóy bieę / á žagle nákreć wczas ináčę.
 ŝwiadomeŝ ŝlow laŝkawych / y piekney poŝtawy /
 ŝdráde widziŝ : znayze wiec / co przyiaciel prawy.
 A ty o moźka Venus / chluŝni zraz téy páníę /
 A pomŝci ŝie wzdychania / y moich zles ná nię.

O Doktorze Hiszpanie.

Niŝ dobry Doktor ŝpać ŝie od nas bierze /
 Ani chce znami doczekać wieczerze.

Daycie mu pořoy : naydziem go w pořcieli/
 A sami przedřie bywayiny weseli.
 Juř po wieczery : pódzmy do Hisřpaná :
 Bá wiere pódzmy / ale nie bez dzbaná.
 Puszczay Doktorze / towarzysřu mily :
 Doktor nie puřcił / ale dzwi puřcily.
 Jedná nie wádži / dayci Boře zdrowie/
 By ieno iedná / doktor ná to powie.
 Od iednéy przyřřlo ař wiec do dziewiáci/
 A doktorowi mózg sie welbie maći.
 Trudny (powiáda) mój rzád z temi pány /
 Szedlem spáć trzézwió / a wřřáne piány.

O Szlachćicu Polskim.

Jeden pan wielmořny nie dawno powiedřiał/
 W Polsce řřlachćic iakoby teř ná kárczmie siedřiał.
 Bo kto iedno przyiedřie / to z káždym pić musi /
 A řoná pořciel zwiólczac nieboga sie krzuři.

Epitaph: dziećięciu.

Głe / nádem ná pláć nie potrzebá /
 Moia niewinnořć wniořlá mie do niebá.

Woday tak wiele tobie przyczyniła /
Ile mnie sroga śmierć lat wkrzywodziła.

Na młodość.

Wskoby też rok bez wiosny mieć chcieli /
Którzy chcą żeby młodzi nie żalali.

Ná stárość.

W Jedna stárości / wszyscy cie żądamy /
A kiedy przydzieś / to zaś narzekamy.

Ná śmierć.

W Bludny świećcie / iáćóć sie tu widzi /
Dofedlem portu: inż wiec z inšych sędzi.

Ná frásowné.

W Przy iednym szczęściu dwie szkodzie Bóg dáie:
Głupi nie widzi / wiec fortune láie.
Waczný co dobre / to ná wirzech wykláda /
A co nie gmyśli / to pilnie przysiáda.

Na fortune.

W Tým sie fortuny rádzić nie potřeba /
 Choway své dobře / coć Bóg žyczyl z nieba /
 A kiedy bedziesz miał pogode ná co /
 Zapay iey z przodku / z tyłu niemáš zá co.

O fráškách.

Nydziesz tu fráške dobra / naydziesz zla / y średnia /
 Nie wšytkoć mury wioda máteria przednia.
 Z boków cegle rumieńša / y kámién ćiosány /
 W pósrzodek štuki kładą / y grus brałowány.

Do Miłości.

Chybá w serce / Miłości proše nie vderzay /
 Ale ná každý członek inšy śmieie zmiierzay.

O śmierci.

Śmiešnie to rzekła iedná białagłowa /
 Sluchajac pieśni w której są te słowa /
 Kadabym śmierci / by inż przyšla ná mie :
 Proše / kto śmierci / niech go tež mam známie.

Ná vczte.

Szelag dam od wychodu / nie ziem ieno iáie :
Drożej sram niżli iadam : złé to obyczáie.

Do Chmury.

Owilem ja tobie chmurá /
Ze przy kuchni bywa dziurá :
Alles mnie ty niechcial wierzyć /
Wolales swym grzbietem zmierzyć.

O tymze.

Wierze od poczatku swiata
Nie byly tak suche lata /
Czy nasze to widzialy /
Chmury sie w rzekach krapaly.

Epitaph : dziecięciu.

Bylem oycem nie dawno / dzis nie mam nikogo /
Coby mie tak zwal : takem w dzieci zniszczal srogo.
Wszystki mi smierc pozarla : iedno smierc polknelo /
Gastke licha polknawszy : tak swoy koniec wzielo.

☪☪☪

☪

Do

Do Páwla.

Dobra to / Páwle / (možeš wierzyć) škola /
 Gdzie każą patrzeć na poslední kóla.
 Człowiek / gdy mu sie wedle myśli wodzi /
 Anima / że prosto / nie po ziemi chodzi :
 Ale nie trwała roskoż na tym świecie /
 Upadnie iáko kwiat za kosa lecie.

Ná Sláse.

Stañ tu stoñcu / á rozdziem gebe / pánie Slása /
 A iuż nie bedziem szukać inšego kompása :
 Bo ten nos / coć to geby iuż ledwe nie minie /
 Na zebách nam okaże / o ktorey godzinie.

Epitaph : Wysockiému.

Wrodziłem sie w Prusiech / Wysockim mie zwano /
 Umarłem w mlodym wieku / y ty mie schowano.
Dśmierci w téżje cenie mlody / co y stary /
 Napadnieli iey na raz / nie da doróść miary.

Do pániéy.

Nie twé/ páni/ które rád miánuie/
 Naydzieš w mych rymiech czesto nápisané.
 A kiedy bedzie od ludzi czytáne/
 Masz przed inšemi/ iesli ia co czuie.
 Bych cie z drogiégo mármóru postáwił/
 Bych cie dal vlácy z szérégo zlotá/
 (Czego vrodá/ y twa/ godná/ cnotá)
 Jesze bych cie czci trwátéy nie nábiwił.
 X Mausolga/ y Egyptské grody/
 Ostatniéy śmierci próznie bydz nie moga/
 Abo ie ogień / abo naglé wody/
 Abo ie látá zazdrošciwé zmoga :
 Slawá z dowcipu sámá wiecznie stoi/
 Tá gwaltu nie zna/ tá sie lat nie boi.

O Miłóšci.

Prózno vciéc / prózno sie przed miłóšciá schronić/
 Bo iáko lotny nie ma piešégo dogonic :

Ná kogoś.

Wyganiaš psá z piekárniéy : bá ráczéy sam wynidz :
 Bo tu iednáš masz dyablá v kucharék czynić.

O frášzkách.

Komu sto fräšek zda sie przeczyć mało/
 Ten siła złęgo wytrwać może cało.

O żywoćie ludzkim.

Wieczna myśli/ któraś iest dälęy niż od wieka/
 Jesli cie też to rusza/ co czasem czlowieka/
 Wierze/ że tam na niebie masz miesopust prawy/
 Patrząc na rozmaité swiata tego sprawy.
 Bo ledä co wyrzucisz/ to my/ iäko dzieci/
 W taki tręter/ że z sobä wyniesiem y smieci.
 Wiec temu rekaw wrwa / ä ten czapke straci/
 Drugi tēy krotochwile y włosy przyplaci/
 Na koniec niesfortuna/ abo smierć przypadnie/
 To drugi/ choćby nie rad/ czacz porzuci snädnie.
 Pänie/ godnoli/ niech te rostkosz ztobä cznie/
 Niech drudzy za lby chodza/ ä ia sie dziwuie.

F R A S Z E K

Iana Kochánowskiego

K S I Ę G I I I.

Ku Musóm.

BAnny / które ná wielkim Párnázie mieszkacie /
 A Jppokrenska rossa wlosy swé maczacie :
 Jeslim sie wam zachował iáko żyw státecznie /
 Ani mam woléy z wámi rozláczyć sie wiecznie /
 Jesli Królóm nie zayrze perel / ani zlotá /
 A milsza mi daleko / niż piniadze / cnotá :
 Jesli niechce / żebyście komu pochlebiály /
 Abo ná mie v ludzi niewdźiecznych zebrały :
 Proszę / niech zemna záraz mé rymy nie giną /
 Ale kiedy ia vintre / ony niechay slyną.

Do Iádwigi.

Wróć mi serce Jádwigo / wróć mi / prze Bogá /
 A nie bądź przeciwko mnie tak bárzo srogá.

Bo poprawdźie sámego serca/ króm ciála/
 Nie bacze žebys iaki požyték mialá.
 A ia trudno mam bydz żyw/ ieslije musze
 Strácić lepsza część siebie/ á owšem dusze.
 Przeto uczyni tak dobrze: abo wróc moie/
 Abo mi ná to mieysce day serce swoie.

O rozwodzie.

Wzzyšedł chłop do biskupa/ chcąc sie rozwiéść z żoną/
 Pytáią go/ czemuž tak w oczu twych mierzioná :
 Atolim iey nie zastał dziewicá / Kže mily :
 A Biskup mu zaś powie / óblaźnie opily/
 Przychodzi to ná króle / y wysokie stany/
 A nie przynoszą takich plotek przed káplany :
 A ty chłopie / ieslić sie tak dziewice chciało/
 Mógles do Kolná iechác : tam ich jest nie málo.

Do Plutá.

Ten próżny wácek/ Pluto poświęćilem tobie/
 Już tam miéy y pieniądze/ y ten wácek sobie.
 Dziwna rzecz/ iáko ciężko cza nosić kałete :
 A dziwniey iáko cięży/ wydawšy monete.

Epitaph: Sobiechowi.

Wszyscy ludzie / którzy cie za żywota znali /
 Siła o twych pieniądżach / Sobiechu trzymali.
 Ale ia tego doznał w twej własnej potrzebie /
 Ze nie tyś miał pieniądże / one miały ciebie.

Ná Lipę.

Gościu / siadź pod mym liściem / á odpoczni sobie /
 Niedójdzie cie tu słońce / przyrzekam ia tobie /
 Choć sie nawyszey wzbiie / á proste promienie
 Sciagna pod swoje drzewa rozstrzelane cienie :
 Tu zawždy chłodne wiatry z polá zawiewaia /
 Tu Slowicy / tu spacy wdzięcznie narzekaa :
 Z mego wonnego kwiatu / pracowite pszczoły
 Biorą miód / który potym szlachci pánstkie stoly.
 Na swym cichym szepcie sprawic vmiem snadnie /
 Ze czlowiekowi lácno słodki sen przypadnie.
 Jablek wprawdzie nie rodze / lecz mie pan tak kładzie /
 Jako szcep napłodniejszy w Hesperystim sadzie.

Ná Wieniec.

Ten wianeczek ruciány piękna Greta wila/
 Aby weń nadobného Klimka przystroila.
 A iako wieniec/ tak sie miłość iey zieleni/
 A chocia wieniec zwiednie/ miłość sie nie zmiemi.

Ná Róza.

Nadobny sobie kwiát Wenus obrála/
 Kiedyby iego krasá dlužey trwála.
 Lecz co za kwitnie iako Słońce wzmdzie/
 To zaśie spádnie ledwé wieczór przydzie.
 Kwi/ panno/ róža za nowego kwiata/
 A pómni że tak bieżą twoie lata.

Do pániéy.

Slyście páni/ té frášky/ co teraz czytacie/
 Jesli podleyste waszych/ iesze nie wygracie.
 Mam ia drugié/ co ie rad ná shtych pusze zwámi/
 A moim bydž ná wierzchu/ to vyžrżycie sami.

Ná łakomégo.

Njenagorzéy tego Bóg oddzielił/ któremu
 Nie dawšy państvá/ nie dal by zayžrzał drugiemu.

Ale dal taki vmysl / że ná swym przestawa /
 A dla lepszého mienia w trudność sie nie wdawa.
 Ow sie w dziale / mym zdaniem / dal oszukać marnie /
 Co nigdy syt nie bedzie / chocia zewszad gárnie.

Do Petriła.

Szawnoć nie stoi owá rzecz / Petriło /
 A przedśieć igrać z niewiastami miło.
 Wyiadleś wšytki recepty z aptéki /
 Dla téy oćietnéy y niestaley dęki.
 Wielka część ludzi nie bedzie wierzyła /
 Że co nie stojąc / przedśie stoi śila.

Z Græckiého.

Nie znam sie ku tym lupóm: ktoli to szalony
 W Marsowym domu przybil ten dar niezdarzony:
 Widze calé szyszaki / tarcze nie szwawione /
 Widze dzewá / y groty nic nienaturšone.
 Gore mi twarz przed wštydem / á pot przez mie biie /
 Kacžey gmach y łóžnice tym niechay obie /
 A mój kóściol przyślachci lupy szwawionemi /
 Srogi Mars rychlę sie da vblagac takiemi.

Do przyiaćielá.

NJe frásny sobie przyiaćielu głowy /
 Chóćiasz zámiedzion omylnými słowy.
 Poczetay ieszcze / á przypátrz sie pilnie /
 Jesli prawdźiwie / czy mówisz omylnie /
 Ze białégłowy ná to sie ćwiczily /
 Aby nas zá nos prostáki wodźily.
 Ja nic nie twierdze / ále mi ty powieš /
 Kiedy sie též sam pewnéy rzeczy dowieš.
 A ia przestáne ná twoim wyroku /
 Jáko mam trzymáć o téy kóści z boku.

Do tegoz.

ABo z nas sydzisz / ábo sam wilnieš /
 Kota sie boisz / á kotke milnieš.
 Wiec kotá niechceš / á chceš ciagnać kotke /
 Wiere cie ludzie będą mieć zá plotke.

Do St. Meglewskiégo.

Meglewski ná mą dusze /
 Zámždy sie rošmiáć musze /

Wspomniawszy ná nášęgo
 Gospodarza dobrego.
 Ja sobie bżakam w stronę /
 Pieśń przyspiewając one /
 A dla twoięy ochoty
 Jeszem tu od soboty.
 Pánie nie życz mi szkody /
 Jeszesz tu ode szrody.

O Kozle.

Koziel / kto go zna / pierwszy do północy /
 Nie mógł do domu trafić o swey mocy.
 Wyżrawszy kogos / słuchay pánie młody /
 Proszę cie / niewiesz ty moięy gospody ?
 A ten / niech cie znam / tedy sie dowiēwa :
 Jam / pry / jest Koziel : idzże spać do chlēwá.

Ná Piotrá.

Njepzeto pytam / Pietrze / gdzie sie chcesz przechodzić /
 Abych sie miał ná iedne dróge z tobą zgodzić.
 Ale gdziekolwiek ty chcesz / to mnie tam nie w dróge /
 Bo twęgo kępswa słuchac inż daley nie moge.

Do Ianá.

ZAnie mój družbá /
 Jeslić sie službá
 Dobrze nie pláci /
 Nie inžci tráci
 Cnotá své myto :
 Ale sowitzo
 Bóg zwykl nágrádzáć
 Temu / kto zdrádzáć
 Nie zwykl nikogo.
 Přeto choć srogo
 Szczęście sie z toba
 Obchodzi / soba
 Nic nie trwóz : ale
 Trway rowien stále /
 Którey nie moga
 Nawietřa trwoga
 Pouřyc wály /
 Kiedy powřtaly
 Ná morzu wielkim.
 Tázte we wřřelkim
 Nieszczęściu y ty
 Bądź niepořyty /

A trway skatecznie /
 Bo nie inż wiecznie
 Fortuna służy /
 Komu poduży /
 Ani porzuci /
 Kogo zaśmuci.

O Kápelanie.

Królowa do Mszey chciała / ale Kápelaná
 Domá nie náleziono / bo pilnowal dzbaná.
 Przydzie potym nierychlo w czerwonym ornacie /
 A Królowa / Kże mily / dlugo to sypiacie.
 A mój dobry Kápelan ná ono laianie /
 Jeszemci sie dzis nie kladl / co zá dlugie spanie?

O drugim.

Co sie wam widzi ten drugi?
 Ksieże nie badz ze mszy dlugi.
 Bá to lacno odniesiecie /
 Nie bedzie iesli chcecie.

Ofiára.

Lé síeć Mikolay świętym ofiárnie /
 Wo mníey w starośći co dzień mocy czuie.
 Teraz pod wodą graycie ryby śmieie /
 Mikolay zdycha / síeć wiśi w kośćciele.

Do Doktorá.

Njewiém podobnoli to co ku rozumowi /
 Posylac (a zle y rzec) fraštki Doktorowi.
 Chciałwšy sie též popisac z rozumem v niego /
 Za fraštkę práwie stanie mój rozum przyiego.
 A tak cie nechay próžno Doktorzem niezowe /
 Wypraw z tego wátpienia moje prostą glowe.

Do gospodarzá.

Nad sie widze v ciebie Gospodarzu mily /
 Ale wypic tak wiele nie méy slabey síly.
 A gdy mi każeš pelnic sobie / abo komu /
 Jakobyš rzekl / nechce cie miec dlugo w tym domu.

Z Græckiego.

Nie z Messány / nie z Argu tu zapáśnik stoie /
 Spárte sławna ia mienie za oyczyzne swoie.

To fortelni: ia iako słusze na krewo mila /
Lacedemoniſkich synów / mam zwycięstwo ſilę.

O Káznodziei.

Pytano Káznodzieie / czemu to Práclacie
Nie tak sami żywiecie / iako náuczacie?
(A miał domá kucharke) y rzecze / mój Pánie /
Kazaniu ſie nie dziwuy / bo mam pieć ſet ná nie:
A nie wziąłbych tyſiącá / mogeto rzec śmieie /
Bych tak miał czynić / iako náuczam w kościele.

Do Piotrá Kłoczewskiégo.

NJechce cie Pietrze / do Włoch drugi raz prowadzić /
Tráfiſz ſam: á mnie też czas o ſobie porádzić.
Jeſli mi w rewerendzie / czy lepiéy w ſaianie /
Jeſli mieſzkáć przy dworze / czy ná ſwoim łanie.
Ty bedzieſz wczas do tego: á dołades młody /
Dżyj ſwiátá za czasú / y piekney ſwobody.
Co wádzi / póki látá nie zayda leniwé /
Widzieć ſieroki Dunay / widzieć Alpy krzymé.
Albo gdzie w poſrzód morza ſlawne miáſto leży /
Albo gdzie pod dawny mur byſtry Tyber bieży.

Doiędz y Parthenopy / á vyžrzyš té lásy /
 Gdzie złotey różgi szukał Aneas przed czasy.
 Tamże y piekło będzie / y ogromna skała /
 Z której wieścza Sibyllá odpowiedz dawala.
 Jedz w dobry czas / abych cie zaś ogladał zdrowo /
 A donies to moiemu Jedrzeiowi slowo /
 Ze / dokad go nie widze / musi mie bydz tesno :
 A tak / laskawli na mie / niechay bywa spieszno.

Epit: Andr: Bzick: Kást: Chel.

Wzem sie nie owšeyki skarzyć ná té lata /
 Jakokolwiek / iest przedsie godności zaplata.
 Jedzey Bzicki w tym grobie lezy položony /
 Który / acz nie w maietnym domu vrodzony /
 Jednak za dowcipem swym / któzym go byl hoynie
 Bóg obdárzył / á on im śafował przystoynie /
 Był wziętym v wšech ludzi: siedzial w pańskiey radzie /
 Co mu wietſza cześć niosto / niż zloto w pokładzie.
 Do Turck poslem chodzil: Labirynty prawne /
 Jesli iednému w Polsce / iemu byly iawné.
 Umarł prawie ná reku v życzliwéy żony /
 A lezy pod tym żimnym marmózem zamkniony.

cead

Tegoz małzonce.

Anna z Pilce / dwu mężu zacnych pochowawszy /
 I dwu synu / iako dwu żrzenic / opłakawszy :
 I z mężów Kástelanká / y z rodu / w tym grobie
 Leży / który za zdrowia gotowała sobie :
 Białagłowá wzięwa / y sercá wielkiego /
 By w śmierci okrutney było co ważnego.

Do frászek.

Káski moie (coście mi do tad zachowały)
 Niechce żebyscie tego źle wspominać miały.
 Lecz iesli wam nie kmyśli cudze obyczáie /
 Niechay kártá występóm / nie personóm láie /
 Chcecieli chwalić tego / chwalcieś / ále skromnie :
 By pochlebstwá iakięgo nie vzano po mnie.
 To też wiedzcie / że dudy swéy sie chwaly wstydzá /
 Podobno że chwálnęgo w sobie nic nie widzý.

Ofiára.

Waphiëy swéy zwierciádo Láis poświęciłá :
 Niechce sie widzieć czym iest / nie może czym bylá.

Ná tóz.

Gładkość od ciebie/Wenus/ ale nie trwa w mierze :
 Bo/ co ty daś/ to zaśie z nienaglá czas bierze.
 Ponieważ tedy widze/ że mie twóy dar miia /
 Weźmiesz y świádká daru swégo/ o Paphia.

Z Græckiého.

W Tym grobie piękna Timás leży pogrzebioná/
 Która przed ślubem wzięła czarna Persephoná.
 Ná iey mogile wszytki rowiennice rázem
 Swé lubé wlosy ostrym vstrzygły żelázem.

Do dziewki.

Ży czegoś nieubedzie / byś nawiecáy dála /
 Day czego prózno dáwać potym bedziesz chciáta /
 Kiedyc zmarśki twarz zorza/ á gładkie zwiérciadło /
 Okáže to ná oko / że cie síla spadło.
 Już tam służyć nie beda té pieszone słowa /
 Stáchniczku duszo moia: rychléy/ Bądź mi zdrowá
 Mária / láski pełná: á w reku paciérze /
 Ná iákie przy kóściele babá piemiądź bierze /

Teraz możesz lecia piękny włos otoczyć /
 Teraz możesz zaśpiewać / możesz w tańcu skoczyć /
 Pochwili przydzie druga / która przydzieś ląty / (ty.
 Rzeczec / wezm ty każdziel: przystoyniey mnie z swa-

Do Iędrz: Pátricégo.

O nie grzechy / Jedrzeiu / że zarazem y ty
 Na febre stękaś / y ia leb nosze zawity.
 Lepszy fortel rodzeni Łakonowie maia /
 Co sobie iedney dusze wzajem pożyczaią.
 Czemu nam też Bóg takiej zgody nie pozwoli /
 Aby wždy ieden cieszył / gdy drugiego boli.

Do Doktorá.

O wilemci / nie noś mi tych fraśek / Doktorze.
 Które tam czasem słysyś w biskupiéy komorze.
 Bo fraśek / iako sam wieś / mam potrzebe doma :
 Státku tam ráczey nabierz obiema rekoma.

Do Woytka.

Wstaż nie tęsknoli mie tak sámego siedzieć / (dziec.
 Tęskniéy mie / Wóytku / ztoba / kiedyś to chciał wie-

Do Snu.

Snie / który uczysz vmiérac człowieka /
 Pokażuieś smáć przyszłego wieka.
 Wspi ná chwile to śmiertelne ciało /
 A duszá sobie niech pobuia málo.
 Chceli gdzie iásny dzień wychodzi z morzá /
 Chceli gdzie wieczór gáśnie pozna zorzá /
 Abo gdzie śniegi pánuia / y lody /
 Abo gdzie wyschly przed goracem wody.
 Wolno iéy w niebie gwiazdom sie dziwowac /
 Y spornym biegóm z bliská przypát rowac.
 A iáko kólá w spólecznym miianiu /
 Czynia dzwiek bázno wdzieczny ku sluchaniu /
 Niech sie náciekzy niebogá do woli /
 A ciało które odpoczynek woli /
 Niechay tym czasem tęsknice nie czuie /
 A co to nie żyć / wczas sie przypát ruie.

Z Græckiego.

Bz sie wszytká nawálnosc morzka poruszyla /
 By wszytek Rhen zebrana moc Niemiecka pila :
 Nigdy nie beda mogli Rzymstkiey sile szkodzie /
 Dokad Cesarz przewazny woystko bedzie wodzic.
 Tak y deby korzenia swego sie trzymaja /
 A suchy nitzemny list / wiatry obuiaja.

Ná fraszki.

A Coż czynić : pijaństwo zbytnie zdrowiu szkodzi /
 Gra też czesćci z vtrata / niż zyskiem przychodzi.
A nadzieie zaś niemasz wzajemney miłości /
 A owá na swą szkode sussy bázro kóści.
Wy tedy / co kto lubi / moi towarzysze /
 Pijcie / graycie / miluycie : Jan fraszki niech pisze.

Do Woytká.

Owszem miły Woytku / ziednay sie z tą panią /
 Niech nie wola za toba ani też ty za nią.
Chwale cie / że tam w sercu niechcesz nic zostawic /
 Ale zaraz przyiaźni skutkiem chcesz poprawic.
Idz corychley / boć wieczór : a tego iednania /
 Ile po rzeczy bacze / bedzie do switania.

O stárym.

STáry miał Priápisimum / nie vkladná meke /
 Lecz byla mlodey zenie tá niemóc ná reke.
 Bo sie pan czesto párzył w przyrodzonéy roánnie
 Co wiecéy / niżli temu / pomagáło Hánnie.
 Potym go vléczyli mądzy Doktorowie:
 A páni w pláč niebogá / biáďáš moiey głowie:
 Kiedys ty / mezu / stékal / iam sie dobrze miála /
 A kiedys ty zá sie zdrów / ia bede chorzála.

Do frászek.

Káski zá wšeteczne was ludzie poczytáia /
 K dla tego was pewnie vwalášyc máia.
 A ták ia vpominam / nie mówcie plugáwie /
 Byście potym nie byly z wálachy ná trawie.
 Ale mówcie przytládem mego Mikoláycá:
 Co to niesieš? Gospodze / z odpuszczeniem iáycá.

Do Bártoszá.

Bartoszu lisy / á z Hispánska broda /
 Godzienby láski zá swoia vroda.

Ale pánienci ná cie nie láskáwy /
 Tak powiádáia / żeś nogieć wacháwy.
 Co iesli tak iest / skódać y vrody /
 Y téy lysiny / y téy czystéy brody.

Do Anákreontá.

Anákreon zdraycá stáry /
 Nie masz w swym lotrostrwie miáry.
 Wszytko piéesz / á miluieesz /
 Y mnie przy sobie zepsuieesz.
 Już cie moie strony znáia /
 Y ná bieśiadách spiewáia /
 Dobra myśl nigdy bez ciebie.
 A tak / slyšyšli co w niebie /
 Smieý sie : bo twé umie dawne
 Rdziš miedzy ludzimi sławne.

Na obraz Andr: Patr:

Na wszystkim Pátricému ten obraz iest równy /
 Chybá to / że ten milczy / á owo wymówny.

Na záchowanie.

Co bez przyjaciół za żywot : więzienie /
 W którym nie smaczne żadne dobre mienie.
 Bo iestlić sie co przeciw myśli sstanie /
 Już iako możesz sam przechoway / pánie.
 Nikt nie poradzi / nikt nie pożałuje :
 Takżec iestlić sie dobrze pošťancie /
 Zaden sie z toba nie bedzie rádował /
 Sam sobie bedziesz w komorze smaťował.
 Co ludzi widzisz / wszystko podeyżrzáni /
 W oczy cie chwali / a na stronie gáni.
 Nie slyszysz prawdy / nie slyszysz przestrogi /
 Bydż wiere miały wrósc na lbie rogi.
 Uchoway Boże / taťiego żywota /
 Day ráczey miłość / a chocia mniéy zlotá.

Do Doktorá.

NJe trzebá mi sie wiele dowiádomáć /
 Kedy ty chodzisz / Doktorze milowáć :
 Bo która z toba wieczór poblázuie /
 Každá nazáintrz piźmem zalatnie.

Z Græckiego.

Ani w młodey rozkosz/ ani w staréy widze/
 Owey prosto żaluie/ a téy sie zaś wstydze.
 Zlé niedożle/ ale téż zlé przestale groná/
 Najlepszé gdy dojrzeia: także téż y żoná.

Ofiára.

Ten pás Gréta podstarzawşy sobie/
 Poświeciłá/ można Wenus/ tobie.
 Tomku złoty twoia wie kaleta/
 Skąd dostalá tego pásá Gréta.

O Lázarzowych księgách.

Co wymyślili ci heretykowie?
 (Bo tak Philozoph Luteranázowie)
 Lázarz ón święty/ kiedy znou ożyl/
 Napisał księgi/ w które wszytko wlozył/
 Cokolwiek widział/ abo co y slyszal
 Na onym świecie/ gdy pod ziemią dyşal.
 Ale ich niechcial pokazac nikomu/
 Ani obcemu/ ani swoim w domu.
 Aż gdy miał vmrzec: na ten czas tam wskazal
 Po Philozophá/ y temuż wkażal

Oné své kšiegi : ale závízáné/
 A náđ to iescze zápieczetowané.
 A rzecze kniemu : ia smierc blišká czuie/
 A tak cie temi kšiegami dáruie/
 Gđziem wšytko wložyl / com widzial / y slyskal
 Na onym šwiecie / gđym pod zemią dyškal.
 Ale cie proše / bys ich nie otwieral/
 Až kiedy také sam bedžies vmiéral.
 Bo tam nic niemáš / czego žywym trzebá :
 Wšytko sie plecie coš okolo niebá.
 Přeto tym časem inšych rzeczy pyta /
 A moié kšiegi przy škonáníu czyta /
 A přeczyta wšy oddaš ie drugiemu
 Philozophowi také vczonému.
 A tak do konca niech sie podaržai /
 A přeđ škonáním tylko ie czytáia.
 Tamže přywiedžion moy Philozoph ktemu /
 Že přyšia gl dosyc vczynic wšytkiemu.
 Łazarz w tym škonal : wzial Philozoph kšiegi /
 Dawnoby w nich byl / by nie dla přyšiegi.
 Owa tak dlugo ležal w tym rošole /
 Že oné kšiegi rozložyl po štole.
 Pocznie wártowác / ali pápie goly :
 Ba to / pry / pišmo nie z glebožiey školy.

Wiec iako czytal/ tak też trzymal o tym/
 I podal drugim Philozophóm potym.

Do Iędrzeiá.

Al Cóż rádziej/ Jedrzeiu? (wszak moge w twé vřsy
 Bepiecznie wřyrko wlożyć/ co mi serce kruszy)
 I sam iuż baczyć możeń/ że moje postugi
 V téy pániey nie ważné/ które zna czas dlugi/
 I státeczné/ y wierné: á kiedyby chciała (lá/
 Prawde mówić/ rychléy z nich cześć/ niż lekkość miá=
 Jakiem ia dary dawal: iakiem rymy skládal/
 Adziś mie wřtyd: bom wiecéy/ niż bylo/ przykládal.
 Kównalem czeřto iéy plec tu rumiánéy zarzy/
 A ona kramna bárwe nořilá ná twarzy.
 Chwalilem iéy megodné chwaly obyczáie/
 Wiec mi též má nieprawde fałřem dziř oddáie.
 Przeto póti gniéw řwieży w mym sercu pánuie/
 Póti człowiek řwa krzywde/ y wzgárdzenie czuie/
 Kátuy mie iako możeń/ á wyrwi z niewoli:
 Niewieř iako niewdziéczna miłość w sercu boli.

Z Grackiégo.

Nie sadz mie za vmárta/ gošciu mój mily/
 Spiewaczki Nythileńskię/ z tey to mogily/
 Czlowieczych to rak sprawa/ a taka praca/
 Kada sie w krótkim czasie wniwecz obraca.
 Lecz iesli mie chcesz pytać o rymy moié/
 Którym boginie dary przydały swoié/
 Wiedz iżem śmierci znikła: a póki slymie
 Lutnia/ y mówné geśli/ Sappho nie zginie.

Do Iósta.

Twój mi brát/ Jóście/ powiáda o tobie/
 Żeś łaskaw ná mie/ czego życze sobie.
 Bo twoia przyiaźń/ którego zwyczaje
 D ludzi chwálne świádectwo mi dáie/
 Żem dobry czlowiek: áni ty miluiesz/
 Jedno w tym cnote y stateczność czuiesz.
 Przeto zebyś też wiedział serce moié/
 Sle té do ciebie krótkie rymy swoié:
 Które miéy iáko pewny zakład iaki/
 Żem iest/ y chce bydz twój ná czas wśeláki.

Nagrobek pánu Chmielowsk.

W Jątry z północnym morzem na mie sie zmówily /
 Zby mie niewinného gardła pozbawily.
 A nakoniec dowiodly swęgo : bo stargawşy
 Białe żagle / y okret w tesy zdruzgotawşy /
 Przybily mie do brzegu pustęgo na desce.
 Tamżem został : bo wyszcia nie dawalo micysce.
 A ty / co tedy plyniesz po głebokiey wodzie /
 Dmiey o Chmielowşkiego powiedzciec przygodzie.

Do St: Porębskiego.

Jesli co ważne jest świadectwo moie /
 Porębski złoty / Skotopastki twoie
 W tę wadze v mnie / żeby sie mógł do nich
 Theokryt przyznać : tak ia trzymam o nich.

Z Grackiego.

Akon patrząc na syna / kiedy go smok strogi
 W poly trzymal / wyciagnal acz z boiaznią rogi /
 A nie vchybil celu : bo strzala żwierzeciu
 Prawie w gardle wtknela / przy samym dziecieciu
 A sprawiwsy co myslil / wedle debu tego
 Luf zawiesil / znał szęscia / y oka miernęgo.

Do Marćiná.

Filozophi/ co nád nas vsy lepšé máia/ (ia.
 O dživnie wdzięcznych glosíech w niebie powiada=
 Którym ia/ iáko prostať/ we všem wiare dawam/
 Ale ná twéy Muzyce/ Marćinie/ przestawam.

Do nieznáiomého.

Njémasz o co stať/ bych cie wpisal w swoje kárty:
 Bo tam statku niewiele/ a snadz vsytko žarty.
 Ale mozešli wytrwác/ gdy beda kpicz ciebie/
 Powiedz imie corychley/ chce cie miec v siebie.

Do Iędrzeiá.

Który mój nepřzyiaciel/ y czlowiek tak strogi
 Trzymal cie po té czasy/ Jedzeiu mój drogi?
 Kiedym cie ia nabarziéy smutny potrebowal/
 Abyś mie byl w mym ciężkim frasunku ratowal.
 Serce mi bowiem žárky troski nie vsponé/
 Jaké nieláda komu moga bydz zwierzonné.
 By mi cie wždy nakoniec odestal byl cálo/
 Nie taľby mie nieszczęście moie frasowálo.

Ale cie na žal wietšy taš do mnie wyprávil/
 Ze y serce/ y duše przy sobie zostávil.
 Co niewiém iesli czuieš: ale to czuc próžno/
 Kiedy serce/ y dušá od człowieka różno.
 Com sie tedy nádziewáł poćiechy od ciebie/
 To cie sam ciešyc muše/ zápomniawšy siebie.
 A lékarštvá inšego niewiém téy chorobie/
 Jeno gdišies z gube stráčil/ tá m iedž po nie sobie.
 A tego sie wystržegay/ byš/ chcąc sercá dostáć/
 Nie musiał tá m nákoniec y sam potym zosťáć.

Do Stánisláwá.

Powiedź mi/ gdišie sie chowaš/ bráćie Stánisláwie/
 Bom cie taš dlugo šukał/ ážem vstáł práwie.
 Jákožes mie byl prošil ná obiad do siebie/
 Tažem cie áni widžtal/ y iadam bez ciebie.

O Bekwárku.

Bylutnia mówić vmiála/
 Tažby nam w glos powiedžiała:
 Wšyscy inšy w dudy grajcie/
 Mnie Bekwárkowi niechajcie.

Do Wędy.

Ojlo pátrzáć ná łáki/ kiedy sie odźieia/
 Nilo pátrzáć ná zdroie/ kiedy wodę leia.
 Dobra lecie śmiotána/ dobra szoldra zimie/
 Kiedy vschnie ná wietrze/ abo w gestym dimie.
 Dobry wieniec bluszczowy: nád wszytko multanki/
 Kiedy grafs/ Weda/ w lesie/ zabywaiaqc hánki.

O Alexándrzéch.

Alexánder sławna Troie skáził/
 Alexánder Persy z pánsťwa zrážil.
 Alexánder vsrásował žáki/
 Alexánder powádzil poláki.

Do Hányy.

Na pálcu masz diáment/ w sercu twárdy krzemien/
 Pierścień mi/ Hánno/ daieš: inž y serce przemien.

Nagrobek Mik: Trzebucho.

Kości twe/ Trzebuchowski/ zamknelá w tym grobie
 Zoná/ ktoraš zostáwil w žalosci po sobie/

Pamięć twoja w ię sercu zawsze będzie trwała/
 Póki tęskliwa dusza nie odbieży ciała.

Temuz.

By Bóg dusze za dusze chciał od nas przyjmować/
 A mógł człowiek swym zdrowiem cudze odkupować:
 Ile mi kolwiek wieku naznaczono w niebie/
 Dalabych była wszystko/ mezu mój/ dla ciebie.
 Lecz iż na taki frymark śmierci nie rada zwoli/
 A zachować swą srogość iednostajnie woli:
 Musze trwać w ciężkim żalu/ y trosce po tobie/
 A moja wszystka radość legła z tobą w grobie.

Do Doktorá Montaná.

Pierwsza/ wtóra/ y trzecia/ czwarta wieś/ y piąta/
 Szósta także/ y siódma/ osma/ y dziewiąta/
 Niewiem/ mily Doktorze/ w której masz krainie/
 Jam tylko był w Dziesiątej/ która przy Lublinie.

Nagrobek opiley bábie.

Czy to grób? boday zdrow pił. czyiá to mogiła?
 Jenó rychło/ inżbych dwie tym czasem wypila.

Niechcowa sie rozumiec. naleyze mnie sporzey.
 Wsciekla babo/ nie pniec do ciebie. tym gorzey.
 Imie twoie chce slysec. a szatan ci potym/
 Wiedziec kto w tamtym grobie/abo kto w owotym?
 Miez se tedy dobrze : a iako bez piva?
 Przyuczay sie : nie bylam trzezwia iako zywa.

Do Wenery.

Wenus/ nie odnawiaj mi inz przesley nadzieie/ (ie.
 Niech sie moy nieprzyiaciel (wsak wiesz kto) nie smie:
 Bo lepsza pewna wolnosć / niz roskosz wzapliva/
 Ta zawzdy zemna/ a z tey czesto nic nie bywa.
 A nasze troski wniwecz / wniwecz y staranie/
 Którym to zfalzowane kupnem kochanie.
 Podeyżrzany mi twoy smiech/ y twe stodkie slowa.
 Boie sie by nie byla znowu iaka zmowa.
 Jako chcesz : alec tego pelne beda karty/
 Chociać moy placz v ciebie smiech tylko/ a żarty.

Do dziewczki.

A Co wiedziec gdzie chodzisz/ moja dziewczko sliczna/
 A mnie tym czasem trapi restnosć vstawiczna.

Jałoby Słońce zaśło kiedy niemasz ciebie:
 A z toba y w pół nocy zda sie dzień na niebie.

O roskofzy.

Roskofzy na świat szczerę nie podano/
 Ale do każdej żolci przymieszano.
 Skąd cie potyka / co twę duży miło /
 Masz przyjac y to / co nie kmyśli było.

Ná historią Troiáńską.

NJe dopiero to wiedza / że dobrze milować:
 Wazyl sie przed tym Parys przez morze żeglować
 Dla nadobney Heleny / która iemu była
 Za złote iablko piękna Venus namienila.
 Niedbal chocia pogonia miała bydz za niemi /
 Choć miał tego przyplacic braty rodzonemi /
 Nakoniec swym wpadem / y wszytkiego domu:
 Smakowała mu miłość niewiem iako komu.

Nagrobek Adrianowi dokt.

Smierci / to nie śmiech / iuz nam bierziesz y doktory:
 A iakoz tu moze bydz dobrej myśli chory?

Bóg zegnay Adrianie : nie pomoga ziola/
Komu sie na śmierć bierze : musi wsiadać zgoła.

Do swych rymów.

Rymy głupie / rymy nieobaczne/
W których iako we zwierciadle znaczne
Nieszalenstwo / idźcie w ogień wszytki/
A zatlumcie mój postepę bzydęi/
Za który sie dlugo wstydać musze :
Serdecznego żalu tu nie rusze/
Bo ten w twárdym dyamentie ryto /
Aby wiecznie trwał / czego mnie lito.
O przyczynie / przebog / nie pytaycie/
Ani mi tę rany odnawiajcie.
Niewdzieczność mie ludzka potepila :
Boday sie zle w rychle zaplacila.

Do Anny.

Czora czekajac na twé obietnice/
Zabuwajac nieiako testnice/
Napisalemci króm rozmyslu wšęgo
Ten rym niegladki / zkadbyś sercá mego

Śrásunk poznála/ y myśl vtrapióną /
 Anno/ twoimi słowy zawiedzioną.
 Bom vstáwicznie ráchowal godziny/
 A szukał twego mieszkania przyczyny.
 Chcialemli czytać / tom nic nie rozumiał/
 Chcialemli zagrać / tom począć nieumiał.
 Na koniec/ wziawszy we młdą rękę piórko/
 Pisałem : oycá prawdziwego córko
 Nieprawie słowna : á w tym mie sen zmorzył/
 Gniów vpokoil / nadzieie vmorzył.

Do przyiaćielá.

Jednego chćiec/ y niechćiec/ to społeczność práwa :
 Gdzie sie myśli nie zgodzą/ tám przyiaźń dziurawa.
 Jz tedy ná mym zdániu ty przestác nie raczyś/
 Przestáne ia ná twoim : owa sie obaczyś.

Do Boginiéy.

Bogini / która miłościá sásuieś/
 A ludzkie serca wedlug swéy srásuieś
 A ćieżyś myśli : iesli niewdzieczności
 A ty nie lubiś w vprzeyméy miłości.

Zfolguy mi málo : owa sie wylamie
 Z téy niepobožnéy niewoléy / Która mie
 Tak zfrásowála / že y zdrowia nie mam.
 No rozumie tož nákoniec mniémam /
 Juž mie nie wracay ku piérwšéy wolności :
 Bo niewiém bych žyc vmiál bez miloŝci :
 Tylko pan inšy niech mi roŝkazuje /
 Jednáž tá / co ieŝt vpržémóŝć / nie czuie.
 Na / gdy zbede iármá tak ciežkiégo /
 Ná znať twéy laŝti / y vlženia ŝwégo /
 Poŝtáwie pálmé zlotá w twym koŝciele /
 Która ten napis ponieŝie ná czele /
 Tobie o možná Venus / ieŝtem dána /
 Žeŝ zbydž pomoglá niewdžiecznégo páná.

Do Andrzeiá Trzećieŝkiégo.

Bogžec záplác / Jedrzeiu / žeŝ mie džiŝ vpoil :
 Boŝ we mnie niepotrzebné troŝti vpoŝoil /
 Któré mi ŝerce gryzly : iáko to bydž muŝi /
 Gdy cžlowieka niewdžiecznoŝć opetána duŝi.
 Wiém dobrze že nie dlugo zemná téy roŝkoŝy :
 Bo to wŝytko pochwili trzežwia myŝl roŝploŝy :
 Ale witay mi tá noc wolná od fráŝunku :
 Ktož wiedzial / by tak wiele naležalo w trunku :

Ná rym nierozmysłny.

RTo mi każe rym piśać nierozmysłnie / taki
Ma wolę przyiąć chocia będzie ledá iáki.

Ná pszoły Budziwilkie

do Ie^o M. P. W. Wilenskiego.

Patrzay iáko płodnych pszól niesłychané roie
Okládly / zacny pánie / miodem ściány twoie.
Dobry to znák / iesli Bóg dał wieszcza myśl komu /
Że dostátek / y wieczné potomstwo w twym domu.

Do Gościá.

Badz ptaká / bądź zaięca szukasz po tym boru /
Gościu / sluchay méy rády / stąp málo do dworu /
Pewnieysza tu zwierzyná / gdzie pełné piwnice /
Albo gdzie pszoły noszą miód za okienice.

Do Pszól.

Powiedzcie piękne pszoły / wszak wam ná tym málo /
Co was tu mimo vle do izby wagnało :

Odpowiedz.

Dla piianic zle sie z tym odkryc leda komu/
 Tobie w v.cho powiemy/ czuie'm tu miód w domu.

Do Doktorá.

Akydoktorem cie zwác každý moze śmieie/
 Bo ty nietylko vmiěš zlczyć niemoc w ciele:
 Ale y na dobra mysl maš fortelów wiele:
 Wino/ lutnia/ podwike/ to mi to wesele

O frázkách.

Kóžno mnie do dziewiáci lat své fráški chowác/
 Jako ksiag mądry ludzie zwykli poprawowác:
 Bo ta moia pilnošcia iuž nic nie przybedzie/
 Bych křéslil/ y nad křéslil/ fráška fráška bedzie.

O nowych frázkách.

Nic teraz po mych fráškách: bo inše nastály/
 Których poczet na každý dzień widze niemaly.
 Wic ie na pargaminie nadobnie pisano/
 A mektóre y zlotym prochem posypano.
 V každéy orzely pštra czysta šnura dluga/
 Spytayže Arystarchá: fráška iako druga.

Z Anákreontá.

Wodgoriski żróbkę / czemu patrząc krzywo
 Czyna na mnie wciekaś pierzchliwo ?
 Mniemaś żem prostał : ia na cie osobny
 Kład myśle włożyć / y muńsztuł ozdobny.
 A potym wsiadysz zatoczyć na dworze :
 Ty sie tam pasiesz niewiém gdzie po borze /
 Skacza c samopasz od miejsca do miejsca /
 Bo ieszcze niemaś po swym plecu ieysca.

Do Anny.

Królowi równ / á iesli sie godzi
 Mówić co wiecę / y króla przechodzi /
 Anno / kto siedzac prawię przeciw tobie
 Przypatruie sie co raz twę osobie /
 Y slucha twego śmiechu przyiemnego :
 Co wszytkich smysłów wzbawia mie smutnego.
 Bo skoro namnię wzrost sklonie ku tobie /
 Słowa nie moge domaćać sie w sobie /
 Jezyk mi zmiłknie / płomien sie w mie krądnie /
 W vszu mi piseczy / noc przed oczy padnie /
 Pot przez mie bie / dże wszytek / y bładne /
 Tylko że martwy przed toba nie padne. ~

O Pelopie.

O Pelopie ten glos byl / že go oyciec srogi
 Dwarzył / y dal ná stól / gdy czestował bogi.
 N ziedli mu tam byli miedzy sobą ramię /
 Czego / kiedy zaś ozył miał widomé zńámie.
 Ale Pindarus niechce zwác obżerca bogá :
 Bo sprosna mowá / pewna do vpádu drogá /
 N powiáda / gdy bogi Tantalus czestował /
 W ten czas mu sie Neptunus syná rozmilował /
 N vniost go do niebá : gdzie potym y drugi
 Był przyniesion Troiánczyk dla téyże postugi.
 Wiém co postuga zowieš : zly mu byl wárzony /
 Takže chciał spátrzyć / iáko smákuie pieczony.
 Nagrobek męzowi od zony.

O Wzju mój mily / ty inž leżyš w grobie /
 A ia trwam iesze ná swiecie po tobie.
 Ale co żywe / vmrzechym wolalá /
 Bom tylko ná pláčz wieczny tu zostalá.

O Miłości.

K To naprzód poczał miłość dzieciciem málowác /
 Može mu sie záprawde każdy podziwować.

Ten widział / że to ludzie bez rozumu prawie /
 A wielkie dobrą trąca przy téy głupiey sprawie.
 Tenże nie darmo przydał do ramięnia pierze /
 Bo tam częsta odmiana / to gniew / to przymierze.
 Strzaly znaczą / że nagle człowieka vgodzi /
 A z oney rany żaden zdrowo nie odchodzi.
 Wemnie strzaly miešťkaia / y ten bożek mály /
 Ale mu pewnie wszystkie piora wypadaly /
 Bo sie nie da wyploszyć nigdziey z serca mego /
 Ani mi odpoczynku pozwoili żadnego.
 Co za rostkos masz miešťkać w suchych kościach moich ?
 Żaby iuż nie czas przenieść gdzie indziey strzał swo-
 Lepiey swéy mocy ná tych nieukách skostnieś (ich ?
 Bo iuż nie mnie / ale mój tylko cień frásnieś.
 Który iesli zadržisz / kto tak śpiewać będzie ? (dzie /
 S moich tych prostych rimów ieszes sławnym wśse-
 Które rumianey rwarzy / y oka czarnego.
 Nie zamilczą v paniéy / y chodu snadnego.

ORzymie.

Jako wszystkie narody Rzymowi służyly /
 Póki mu dostawalo y szczęścia / y síly :
 Także też / skoro mu sie powinela noga /
 Ze wszystkiego nań światá vderzyla trwoga.

Fortunnieyſzy byl iezyk : bo ten y dziś mily :
Tak záwždy trwáľſzy owoc dowćipu / niſ ſily.

Do Doktorá.

NĚmam cí zach dziekowác mój mily Doktorze /
Deš mie sámego z gošćimi zošćawil w komorze :
Bom ſie im žádná miara nie mógl wykuglowác /
Mušialem ſie / iáko bóbr / iácy odpowác.

Ná Chmurę.

Próžno chmure ſzczućeie mémi wirſykámi :
O tym właſnie rzeczo no / karmin ten wronámi.

Ná grobek Annie.

Ža twoie dobra wola / ktráſ w domu ſwoim
Záwždy okázowála / Anno / gošćiom twoim /
Ža dobra myšl / y oné vzećiwé biešady /
Godnabyš přetrwác byla trzýštoletné džiády.
Ale nam tych roškošy ſroga šmierć záyžřála /
A ćiebie práwie z nášych rač nagle porwála.
A chodžiš teraz břzegiem niepámietněy wody /
A my niešzešćia placzem / y ſwěy znaćněy škody.

Niećcie

Mieccie kwiatki na ten grób / panny / y młodzieńcy /
 A iey szlachetné kości przyodziejcie wieńcy.

Do Mikołaiá Mieleckiego.

A swé zleś mie vpoil / mój dobry Starosta /
 Bo czegoś snadź niewiedział / toć opowiem sprosta.
 Mniamaś ty / że ia tobie klániam sie dla tego /
 Jezs syn Woiewody niewiém tam iakięgo.
 Abo że sie masz dobrze / á zlotá ná tobie /
 A ná tych dosyc widze / które masz przy sobie.
 Fraška v mnie twé herby / y wsi pełné kmieci :
 Szanba (mówią Grekowie) bohaterskie dzieci.
 A pieniądze takie są / że ie y zli mają /
 A co wiedzieć iako ich drudzy używają.
 Ale wieś / co mie trzyma / y garnie ku tobie :
 To / iż przodków swych zostác / masz zá lekkość sobie /
 A coć Bóg dal z láski swey / tym szafujesz bacznie /
 Służąc panu / y rzeczypospolitey znacznie.
 Chudemi nie brakuiesz : ale kto cnotliwy /
 W iakimkolwiek bądź pierzu / temus ty chetliwy.
 To iest grunt : insze rzeczy / których sie chwytają
 Ludzie prosci / iako dym / wiatry roznaśają.

Do Woiewody.

N Je sa / Woiewodo zacny / czasy po tému /
 Abych / czyniac zwyczajowi dosyc dawnému /
 Wszy twoie lutnia bawil / abo pieśniami :
 Coś inšego czlowiek musi miec przed rekami.
 Widzac okiem co sie dzieie : zewszad powstaja
 Srogié wiatry / zewszad strachu ludzióm dodaja
 Chmury czarne / gradu pelné / y trzaskawice.
 Oracz pola bogu zléca / y swé winnice :
 A pástérz / multánki pod plasz kryjac zá času /
 Wraca bydlo ku domowi z pustého lasu.
 We wsiách zielem kurza : każdy o sobie czuie :
 A mnie táž boiazń / co inšé y strach zdeymuie.
 Przeto nie dziw że vmilkly mé glosné strony /
 Widzac niebo rozgniewané / y wiek strwożony.
 Jednáž škoda puścić sie tak zgola nadzieie /
 Bo to wšytko przyrodzonym biegiem sie dzieie.
 Kaz chmury pánuia / y gróm srogi : a potym
 Bóg obdarza swiat pogodą / y sloncem zlotym.
 Owa iesze dobrze bedzie : a co drugiego /
 Pádnieli zle / wiec rozumem podeprzec tego.

Do Montaná.

Jako Láis zwierciádlo Páphúicy oddála.
 Kiedy prze lata piérwszey gladkości stradála :

Tak Jan tobie/ Montanie/ sloyki twé oddawa /
Bo co mu po nich/ kiedy pizma w nich nie sstawia:

Nagrobek Stá. Zaklicez Czyzowá.

W Stánisław Żakliká položyl swe kości /
Nietylko z przodków swoich/ lecz y z swéy dzielności
Dobrze znáczny: bo w kráicach postronnych strawiwszy
Młodość swoje/ y królóm panóm swym służywszy /
Ostatek wieku swego pospolitey rzeczy
Oddal: którey/ swych vtrat nie máiąc ná pieczy /
Dármo záwždy rad służył: bo iáko nagrody
Od téy/ od którey wšytko/ chcieć zá swoje škody:
Cnota ná czci ma dosyć: ta Żakliká slynie:
Wšytko inšé / iáko dym/ abo mgla przeminie.

Doroćie z Michowá zenie iego.

Niechiałám cie/ mezu mój/ zostáć twoiá żoná /
Alle y w ziemi leże ztoba pogrzebioná.
Nigdy nigdy prawdziwa miłość nieumiéra /
Lecz y w ogień włożoná/ do kości przywiéra.
Dziatki miéycie sie dobrze: mnie z mym milym wšedy
Nieżem dobrze bydź musi: bez niego niédy.

Do Druzby.

Z Ariádres królewic / iako żyw nie znawšy /
 Tylko piękna Odáte przez sen raz widziawšy /
 Milował ja serdecznie / y tak chodził o tym /
 Ze musiała bydz jego poslubioną potym.
 Tóž sie y mnie przydało / Družbá mój cnotliwy /
 Ze nigdy cie nieznawšy / záwždy byl chetliwy
 Do twego towarzysztwa: á niemam w pámieci /
 Bych cie (co tež niemála pobudka do checi)
 A przez sen kiedy widział: ále písno twoie /
 To ciebie oznáymilo / y przed oczy moje
 Przyniosło: žem cie w głowe lepicy wlepił sobie /
 Nižby mi cie byl postal w twéy własnéy osobie
 Wroty sen rogowémi / gdy poczyna šwitác /
 A Titan swoje konie w lákách káže chwitác.
 Přeto tego bądž pewien / že cie z temi licze /
 Którym ja sercem práwym wšzego dobra žyče.
 A to węzel jest mocny / y nád inšé trwaly /
 Który pięknéy pámieci córki záwiázaly.

Do Fránciszka.

Ažli Ulišses / áni Jason mlody /
 Choć o nich síla stárzy nábažali /
 Tak wiele žemie snadž nie obiažali /
 Jáko ty: který od Tybrowéy wody

Szedłeś/ Francyisku/ przez różne narody /
 Aż tam / gdzie nigdy lata nieuznali /
 A ogniów palic ludzie nie przestali /
 Prze mróz gwałtowny / y prze wieczne lody.
 Wiec y w to niewierz / aby w tey krainie
 Medea iaka / y Circe nie była :
 Ktoraby ludzi obracala w swinie :
 Tak sie tu dobrze druga wycwiczyła /
 Ze by tesame / co tak barzo slynie /
 W niedzwiedzia Circe latwie obrócila.

Ná most Wárszewski.

Nieublagana Wislo / prózno wstrzasasz rogi /
 Próżno bżegóm gwałt czynisz / y hamujesz drogi.
 Wlazał fortel Król August / iako cie miał pozyc /
 A ty musisz te swoje dobra myśl polozyc :
 Bo krom wiosel / krom prumów inż dziś sucha noga
 Twój grzbiet nieniezdżony wszyscy deptać mogą.

Ná tenze.

To jest ón bżeg szczęśliwy / gdzie ná czasy wieczne
 Litwa / y Polska máia scymy miec społeczne.

A ten/ który to wielkim swym staraniem sprawił/
 Aby już wiecej żadnego wstretu nie zostawił/
 Wisła/ która nie zawždy przewoźniká slucha/
 Mostem spetal: bród wielki/ ale drogá sucha.

Ná tenze.

Njewola dziś przewoźnik/ Wsiadaj kto ma wsiadac/
 Niebezpiečno sie wozic/ gdy mroź pocznie padac.
 Slys/ mam ia zegar w miešku/ który póki bítie/
 Póty też y gospodarz/ co go noši/ piie/
 A ty spi/ przewoźniku/ niedbajac ná góście/
 Bys y darmo chciał przewieśc/ ia wole po moście.

F R A S Z E K
Iana Kochánowskiého
K S I Ę G I I I I.

Do gór, y lásów.

Sfofie góry y odziane ląsy/
 Jáko rad ná was pátrze/á své czasy
 Młodże wspomina/ które tu zostaly/
 Kiedy ná státék czlowiek málo dbaly.
 Gdzien potym nie byl: czego nie skosztowal:
 Jázem przez morze glebokie żeglowal/
 Jázem fráncuzy/ ia Niemce / ia Wlochy/
 Jázem náwiedzil Sibylline lochy.
 Dzis žal spokoyny/ iutro przypasány
 Do mieczá rycérz: dzis między dworzány
 W páńskim páłacu / iutro zá sie cíchy
 Ksiądz w kápitułe: tylko że nie z mnichy
 W hárey kápicy: á z dwoiákim plátem:
 A to czemu nie: iesliże Opátem.

Tak byl Proteus / mieniac sie to w smoka /
 To w deszcz / to w ogień / to w barwę obłoka.
 Dálej co będzie? srebne w głowie nici /
 A ia z tym trzymam / kto co wczas vchwici.

Do Pána.

Bog tylko ludzkie myśli wiedzieć może /
 A ku dobremu samże dopomoże:
 Ale cokolwiek przeciwného iemu /
 Dobrze nie padnie / by wic naymedzszemu /
 Wszytko wieś / panie / zgub co przeciw tobie /
 A zdarz iako pan / coś vlubil sobie.

Do gošćia.

Gošćiu / własną twarz widzisz przeważnéy Didony /
 Obraz pozorny / obraz pięknie wystawiony.
 Takam byla: ale myśl różna od téy slawy /
 Która mie zla podkálá za mé chwalné sprawy.
 Bom Aneasá iako żywá nie widziála /
 Anim w Trojańskie burdy Afriki poznála:
 Ale vchodzac tożá Jarby srogiego /
 Puscilám sie ná ostrość mieczá śmiertelného.
 Kto cie ná mie podborzyl / Maro niechutliwy / (tliwy?)
 Ześ swym klamstwem śmial zelżyć żywot mój cno-

Z Anákreontá.

N Jedbałem nigdy o złoto /
 Ale tylko prosił o to /
 Aby kufel stał przedemną /
 A przyjaciel piął zemną /
 A tym czasem robotnicy
 Pieczą mieli o winnicy.
 To wszystko moje staranie /
 To skarb / złoto / y zebranie.
 Ani dbam o kásztelaná
 Trzymając się mocno dzbaná.

Z Anákreontá.

S Koro w rękę weźmie czasze /
 Wnet zelba troski wystráże /
 Wiec iż mniámam / że mam wiele /
 Stąd mi lácno o wesele.
 Wieniec musi bydz ná glowie /
 A frašká wszyscy pánowie.
 Kto sie chce bić / obuy zbroie /
 Ja przy kufelu przed sie stoie :
 Bo tak mniámam / iż xpitym
 Lepieý leżec niż zabitym.

Ná lipę.

W Czony gošćiu / iesli sprawa mégo cieniá /
 Vchodziš gorácego letnich dni promieniá.
 Jeslić lutnia ná lonie / y dzban w zimnéy wodzie
 Tym wdzięcznięszy / że siedziš y sam przy nim w-
 Ani mie za to winem / ani póy oliwą : (chłodzie :
 Buyné drzewá nalepię dżdżem niebieskim żywą :
 Ale mie ráczęý daruy tymém pochwalonym /
 Coby zádrošć wczynić mógl nietylko płonym /
 Ale y plodnym drzewóm : á nie mów / co lipie
 Do Wiršów : skaczą lásy / gdy Ophæus skrzypie.

Ná lipę.

Przypátrz sie / gošćiu / iáko ón list mój zielony
 Predko wwiádl / á iuż mie przyzrzec z káždęy strony :
 Co mniamáš téy przygody nagléy za przyczyná :
 Ani to mrozów / ani wiátrów srogich winá :
 Lecz mie złęgo póęty wirše zalećiały /
 Tak iż mi tylko prze smród wlošy spášć mušiały.

O Mikoszu.

W Jkoš kotá przeciagná / Jan sie rzezał w kofszu :
 Rzecze ten pošledni : powiędz mi / Mikoszu /

W ón czas/ gdys kotá ciagnął/ abo snadź kot ciebie/
 Gdzieś był stryczków tak przedko dostał ku potrzebie:
 Miłoś na to: dadzą mnie powrozów/ gdy proffe/
 Bo pięknie wysuszywszy cało ie odnoffe:
 Lecz ty/ bracie/ inaczej z ludźmi sie sprawuieś/
 Pożyczywszy/ porzeżesz wszytko/ y popsuieś.

O miłości.

A inż pokóy Prometheus/ lecz ia miásto niego
 Jestem przybit ná rogu Kaukazu śnieżnego.
 Mnie orlicá serce żrze/ które ná swé meki
 Odrasta/ y żywi zwierz łakomy przez dzieki.
 Na pokóy Andromeda/ lecz ia przytkowany
 Do skały prze cudzy grzech podéymnie rány.
 Do mnie plynie wieloryb rozdárwszy pásczete:
 Gdzie ia mam rády szukać? gdzie sie ia wcieke?
 Rátuy meżny Herkules/ rátuy Perseu sławny/
 A odnow (ieno by wczas) ná mnie przyklad dawny.

Do miłości.

Sługóź masz ó miłości/ frásować me lata?
 Czy podobno przed czasem chcesz mie zglądzić z swiá
 Nie tegoć zasłużyły wdzięczne rymy moie/ (ta:
 Które od vmárzłego morzá imie twoie

Rozniosły aż do brzegu Murzyniſkiéy gránice/
 Gdzie wieczny znóy pánuie/ y wieczné cieplice:
 A ty mie zá to zábiy/ o rozboýcá ſrogi/
 Aby nietylko Orpheus wyſławiaiaze bogi
 Był piorunem trozebym z wyſoká przerażon/
 Ale yia od ciebie zá ſwoie chec ſkażon.
 Jednak abo nie każda krwáwa twoia rána/
 Abo znoſna niewola v wdziecznégo pána.
 Tátkli ty chceſ/ tátkli to nieſie ſzczeſcie moie/
 Niechce przec/ mam czym cieſzyć ſmutné ſerce ſwoie.
 A ty prze bóg nie zayzrzy/ gniéwli to twóy czuie/
 Laſkeli niech do ſmierci te iedne miluie.

Do miłości.

Gdzie teraz ono iablko / y on kleynot drogi?
 Który mógł zahamowác nieſcignioné nogi
 Pierzchliwéy Atalanty: gdzie táſma ſzczeſliwa?
 Która ſercá/ y myſli vpozných dobywa.
 Ciebie ná pomoc wzywam / ciebie o miłości/
 Któréy z wieku vżywa ſwiat dobrotlivoſci.
 Która ſpozných żywiolów gniéw ſpinaſ láncechem/
 Dná morſkiego/ y nieba ſiegaſ ſwoim duchem:
 Lwóm ſrogoſć odéymuieſ/ y zubróm pólnocnym/
 Dzyté ſerce dáieſ bohátyrom mocnym:

Ty mie

Ty mie ratuy / á swoia strzala vzlocona
 Vgódz w serce / á okróć mysl nieumozona
 Zapámietaley dziewki / ktorey ani skokiem
 Czlowiek dogonic moze / ledwe zayzrzec okiem.

Do miłości.

Wozko strzydlatych miłości /
 Szafarko tróff / y radości:
 Wsiadz na swoy woz vzlocony /
 Bialym labecióm zwierzony.
 Puśc sie z nieba w snadnym biegu /
 A staw sie na Wislnym brzegu /
 Gdzie tu twey czci oltarz nowy
 Stawie swa reka darnowyy.
 Nie damci krawawey ofiary /
 Bo co maia frogie dary
 V boginiey dobrotliwey
 Czynic y swiatu zyczliwey:
 Ale dam kadzidlo wonne /
 Które nam kraie postronne
 Posylaja / dam y sliczne
 Ziola w swych barwach rozliczne.
 Masz siolki / masz lelija /
 Masz maieran / y kalwija.

Masz wdzięczny swój kwiat różany /
 To biały / a to rumiany.
 Tym cie blagam / o królowa
 Bogatego Cypri / owa
 Albo różne serca zgodzisz /
 Albo y mnie wyswobodzisz.
 Ale rączey nas oboie
 Wzów pod zloté iárzmo swoje /
 W którym niechayci służywa /
 Póki ja / y ona żywa.
 Przyzwól / o mátko miłości /
 Szafarko trósty y radości :
 Tak po świecie niechay wszędzie
 Twoia władza wieczna będzie.

Do dziewki.

Jeśli to rada widzisz / a zyczysz mi tego /
 Abych prze cie vżywał frásunku wiecznego /
 Cóżci rzec / dziewko sroga : poprawdzie iam tobie
 Inaczey to ządziatal / a co dziś na sobie
 Odnosze / dziecie mi sie nad moie zaslugi /
 Ledwo taki na świecie niefortunny drugi.
 Czego daley chcesz po mnie ? czy ieszcze watpliwá
 Moia chec przeciw tobie : noc w myslách testliwa /

A té ogniste gwiazdy rozśiane po niebie
 Świadkiem/ że nic miłszego nié mam okróm ciebie.
 Czy zgola niechcesz/ abys sluzę zemnie miała?
 Poprawdzie/ by sie miłość z rozumem sprzagała/
 Wgardaby miała ruszyć każdego/ a iuzby
 Lepiey sie odzrec zaraz y pana/ y sluzby.
 Ale co potym? miłość ma swé obyczaje/
 Zna co lepiey/ a przedsie przy gorzszym zostaje.
 A ty/ iesli nadzicie chcesz o lasce swoicy
 Dgasic wemnie/ iuz dawno pragniesz smierci moicy.

Do Póétow.

Jako Chiron ze dwoiéy natury zložony/
 Wzgóre czlowiek/ a na dól kon nieobiezdžony/
 Kad byl tiedy przyjmował do swéy lesnéy šopy
 Nauczónego syna piękney Kalliopy/
 Na ón czas/ gdy do Kolchów rycérze wybrani
 Plawili sie przez morze po kozuch barani:
 Kówniem wam y ia tak rad/ zacni póétowie.
 A iesli v Chirona eni bohátirowie
 Przyjmowali za wdzięczne wieczera v boga:
 Bo tam wšytká czesc byla mleko z swinią nogą:
 Nie gardzicie y wy tym/ co dom v bogi niešie:
 Bo iako Chiron/ ratzec y ia mieszkam w lesie.

Bedzie ser/ będzie szoldia/ będą wonné šliwy/
 Kažćieli tež zágrác / y ná tom ia chćiwy.
 Owa prosto będziecie zemnie mieć Chironá /
 Tylko že ia niewlocze zá sobá ogoná.

Do Opátá.

W Jédže potym/ Opácie/ iako grác z biskupy /
 Bo baczac/ žec wygranéy vbywálo kupy /
 Pokryleš dudki w gebe / czyniac te postáwe
 Šes przegrá : lecz z ráchunku miał riadz inšá sprá-
 A pláci kryć : wiećci tež došiağı piešćia geby / (we.
 Še z niéy dudki wypadly : dziekuy že nie zeby.

O Kolnierzu.

POradźmy sie rády czyićy /
 Kolnierzli to v deliiey /
 Czy delia v kolnierzá /
 Ná grzbiećie cnego rycérzá.

O swych rymiéch.

A ináčéy nie piše / ieno iako žiie /
 Piáné moie rymy/ bo y sam rad piie.
 Nie mierzi mie biešiadá/ nie mierza mie žárty/
 Podczas y czepiec/ wiec tež pełné tego kárty.

Co po Sykofanciéy : chcesz mie miary w życiu
 Nauczyc / a sam / rzeze / nosisz dyabla w kryciu.

Do Saśiada:

Rośmiéy sie / dobry saśiedzic:
 Lisowaty przy biesiedzie
 Pił z kusa prawie sporégo /
 Tak iż tylko brode z niego
 Widac było krososowa :
 Wyrwal sie kros z predka mowa /
 Towarzyste / kto to nasze
 Lisem obramowal czasie ?

Do Reiny.

Królowno moia (wszak cie téz tak zowa)
 Iż sie nie moze zobopolna mowa
 Umawiac ztoba / rad y nie rad musze
 Zlecic to pismu / a tym ciesze dusze
 Swa iakokolwiek / tuszac iednak sobie /
 Ze ta moia chuc bedzie wdzieczna tobie.
 Szesliwa karto / ciebie ona swem
 Piastowac bedzie rekoma slicznemi /
 Ciebie obezrzy wdziecznym okiem swoim /
 A ocz podobno prózno drudzy stoim /

Ty tak můžeš byt šťastna / že tě svěmi
 Wdziěcznie calnie vřty rožáněmi.
 Gdžies to cžlowiek mógł nálešć iaktě cžary /
 Zeby sie vmial przewirzgnąc w swě dary :

Do Ianá.

Ianie / čiěp iako můžeš : przydžie tá godzina /
 Ze ludžiom žlym bedžie swa zaplácona winá.
 A Bóg pomščí niecnoty / y falešnéy zdraďy /
 Któżas odniósł za swa cheć świežěmi przyklády.
 Cžys ludzi nie znal : cžys tak rozumial / niebože /
 Ze čiěrně inšy owoc / niž tarńki / dac može ?
 Abo wilł niemial škodzić rogátěmu stádu /
 Abo waz miał za cžasem přešćać swěgo iádu :
 Dáremnas práca podial / cžyniac dobrze žlěmu /
 Bo sie ón nie oděymie przyroďzeniu swěmu.
 A ty sam siebie winny / bo / co tě džiš boli /
 Stáď idžie / ižes ludžiom obludnym byl gwoli.
 Dla któřych cos ty cžynil / á či tež cžym či to
 Pláćili / niechay wřsytko šwiátu bedžie škryto.
 A sambyš mógł zápomniec / snadžby lepiěy bylo /
 Bo serce swymže žalem cžesto sie zwałczyło.
 Na koniec maš dróg wiele křywdy swěy wětowác /
 A tobych wolal / niž sie wřstawnie frásowác.

Alle meżem bydz trzeba/ ani dbać ná owé
Smysloné skargi/ bo to lzy krokodylowé.

Do kogoś.

Dz to iako to/ kiedyś zdrow / a piiesz do mnie/
Podobnoć y ia moge podpíć sobie skromnie.
Alle/ kiedy ty puszczasz krew/ czemu ia piie?
A nie obešlo mie to ażem nálal szie.

Ná Hæretyki.

Po co wy Hæretycy w kościele bywacie?
Kiedy ceremonie zá smiech sobie macie.
Jesli zla w oczu waszych msa/ y processia/
A za lepsze lákomstwo/ y tá ambicija?
Wyymi/ nieboże/ bierzmo piérwéy z oká swégo/
A potym zdzieblka siegay w oczách v drugiego.
Chwalisz iako w twym zborze dobrze náuczaja/
A przedsie tám sie ciśnieš/ kedy rozdawaj.
A iesli ieszcze z niczym odiedzieš do żony/
Jakobys wode świecił/ abo też chrzcíl dzwony.

Do Páwla.

Zwle/ niebadź tak wielkim pánem do swéy śmierci/
 Byś mie kiedy znác niemiał/ choć w téy ništěy sierci/
 Bom ia tobie rad služyl ieszcze w stanie mnieyřym/
 A choć to śmieřno bedzie tym ludzióm dworniey=
 Ja szczęście tak řácznie/ że wczciwym cnotóm (řym/
 Cynie czeř wietřa/ niżli bogátym klinotóm.
 A czemu? bo pieniedzy y řli dostawáa /
 A z cnotą řami tylko dobry spólek máa.
 A ieslibyřmy klániác pieniádzóm sie mieli /
 Pewnieby tego po nas y řydownie chcieli.

Do St: Wapowřkiégo.

Nie przez pochlebřtvo / áni zloté dáry/
 Jáko té láta zwyřly teráznieyřřé /
 Ale przez cnote ná mieysce wařnieyřřé
 Godziř Wapowřki / jáko zwyczáy řárý.
 Szczęśliwé czásy / kiedy giermał řáry
 Był tak poczcíwy / jáko té džiřieyřřé
 Jedwabné bramy co ráz kořtownieyřřé :
 Wprawdziec nie bylo kořtu ná mářřárý /
 Ale byl záwřdy koř ná řtaniu rzeřwi /
 Dřewo / tarcz pewna / y páncérz ná řcienie /

Szablá przy bożu / sam páchołek trzézwi
 Nie szukał piérza / wyspal sie ná sienie /
 A bil sie dobrze : boday tak vboga
 Dzis Polská byla / y pogánom stroga.

Z Græckiégo.

SAmo do swéy obozy woly rospuszczone
 Przybiegły z gór / gwałtownym dęszem vmoczone /
 A vbogi Tirimách pod wysokim debem
 Spi wieczny sen / pióznem vspiony trozebem.

O Nécie.

HArda Néta / iż gládkość swą do siebie czuie /
 Wiec kiedy ja pozdrowie / ani podziękuje.
 A zawieszeli wieniec v niéy przededzwiami /
 Wdepce go zawždy w ziemié hardémi nogami.
 Ozmárski / o stárości / bywajcie co precéy /
 Owa wáżé namowy będą wáżyć wiecey.

O Hektorze.

H

hektor

Hektor dal miecz Aiáxowi /
 Aiáx dal pás Hektorowi.
 Hektor pásem vwiązány
 Bystrejší koňmi tárgány.
 Aiáx také popedliwy
 Wrážil w sie miecz nieszczęśliwy:
 Tak miedzy nieprzyiacioly
 Wpad nieście y dar goly.

Do Mágdálény.

Wkáž mi sie Mágdáléno / wkáž twarz swoie /
 Twarz / która prawie wyraża różę oboie.
 Wkáž złoty włos powiewny / wkáž své oczy
 Gwiazdom równe / które przedki krag niebá toczy.
 Wkáž wdzięczne vsta swoie / vsta rožané
 Perel pelné / wkáž pierśi miernie wydáné /
 V reke álabastrowa / w której zamknioné
 Serce moie: o głupie: o myśli szalone.
 Czego ia pragne: o co ia nieszczęsny stoie?
 Patrząc ná cie wšytké wladzú stráčilém swoie:
 Mowy nie mam / plomieň po mnie tájemny chodži /
 W vřsu dzwiek / á noc dvoista oczy záchodži.

Do frászek.

Frászki nieprzeplaconé/ wdzięczne frászki moié/
 W które ia wshytki kláde tajemnice swoje.
 Bądź łaskawie fortuna zemna postępuje/
 Bądź inaczej/ czego snadź wiecéy sie náyduie.
 Obralliby sie kiedy kto tak pracowity/
 Zeby z was chciał wyczerpác vmysł mój zakryty/
 Powiedzcie mu/ niech prózno nie frásznie głowy/
 Bo sie w dziwny labirint/ y bład wda takowy/
 Skąd żadna Ariadná/ żadne klebki tylne
 Wywieść go móc nie beda/ tak tam sścieżki mylne.
 Nakoniec y sam cieśla/ który to mistrzował/
 Aby tu rogatego chłopa byka chował/
 Nie zawždy do wrót trasi/ aż pióra sychtunie
 Do ramięnia/ toż ledwe wierzchem wylátunie.

Do Ianá.

Jesliż tad iáka roskoś ma człowiek cnotliwy/
 Gdy wspomina ná przeszly wiek swój swietobliwy/
 Ze ani wiary zgwałcił/ ani iako żywo (woz)
 Ku krzywdzie ludzkiej przysięgl ná bóg żywy krzy-

Wieleś ty / Janie / sobie pozyskał radości
 Na czas potomny z tēy to niewdzieczney miłości.
 Bo co ieno kto komu abo mówić dobrze /
 Albo y czynić może / oboies to szodrze
 Wypelnil / czego serce niewdzieczne przechować
 Nie mogło : á tak přecz sie dálej masz frásować ?
 Owszem vmysl swóy vtwierdz / odéym sie swéy woli /
 A szesćciu ná złość nie badz dlužey w tēy niewoli.
 Trudno nagle porzucić miłość zaštarzala /
 Trudno / lecz sie inž ná to vday mysla cała.
 To samo zdrowie t woie / ná tym wšytko tobie /
 Možno / abo niemožno / przelom to ná sobie.
 Pánie / iesli należy tobie sie zmilować /
 A mozeš y w ostatnim zginieniu ratować /
 Weyrzy ná mie smutnego : á iesli cnotliwy
 Żywot mój / oddal ten wrzód odemnie škodliwy /
 Który wkradłszy sie / iako gnusność / w skryté kości /
 Wygnał mi wšytki práwie z serca mé radości.
 Inž nie o to ia stoie / by mie milowała /
 Albo / co niepodobno / cnotliwa bydz chciała /
 Sam zdrow bydz prágne / á ten ciężki wrzód položyc /
 Pánie / za mą pobožność chćiey mi to odložyc.

O Miłofći.

Głód / á práca miłość kázi/
 A ostátek czas wyrázi :
 Komu to wiec nie pomoże /
 Do powrozá mieć sie może.

O téeze.

Jako ogień / á woda różno siebie chodzą /
 Tak miłość / á powaga nigdy sie nie zgodzą.
 Dobrzeby sie nie klaniać nieprzyjacielowi /
 Ale tym sakiem miłość inż oplátne łowi.
 A im sie kto chce meźniéy popisác w tée mierze /
 Tym wiecéy śmiechu ná sie / y blażeństwa bierze.
 A przed sie ábo musím porzucić ten státek /
 Albo nam (to rzecz pewna) śaléc ná ostátek.
 Telefów rozum chwale / y przytym zostáne /
 Bo ten czym byl postrzelon / tymże goił ráne.

Do miłości.

Am przegrał / ia miłości tys plác otrzymála /
 Tys me práwie do zimnéy wody inż dognála.
 Widze swój bład ná oko / y prózne nádziecie /
 A przed wstydem / y żalem serce práwie mdleie.

Ku temúš mie křesowi swym pochlebstwem wiodlá /
 Abys mie času swego tak haniebnie zbodlá.
 Zbodláš mie / a ten zastrzal twóy nelitostíwy
 Nmie bydz pámietny musí pókim ieno žywy.
 Aczy žywot w twóych reku / á iesli litostí
 Twéy nádemna nie bedzie / iam zgingál milostí.
 Zgingalem / á lzy moie dokonác mie máiz /
 Któie mi z oczu plynác nigdy nie přestáiz.
 Postaw stup mármórowy znať zwyciestwa twégo /
 Ná nim záwies zewloki poimánia swégo.
 Zewloki iakie widziš / y korzysc v boga /
 Bo w tyránstwie twym ludzie z bogáciec niemoga.
 Cokolwiek iest / twóy lup iest / weźmi napřód z glowy
 Nápoly iuz přewiedly wieniec šiolkowy.
 Potym lutnia / á przy niey pieśni žalostíwé /
 Ná iakie sie zdobylo serce nieszesliwé.
 To tež nocny přewodnik / świeca opalona /
 V broň w poznych przygodách nieraz doswiádczona.
 Jest co wiecey : fácelet lzami nápoiony /
 W nim obraczká ze zlotá / vpominek plony.
 A náwet miešek přézny : toc wyslugá moia /
 A ná ten čas / milostí zemnie korzysc tvoia.
 Ná ktoré přestaň / proše / á mnie nieszesného
 Žvšymá pušc do domu / iako z targu zlego.

O duszy.

Powiem/ chociaż nie grzechy zda sie rozumowi /
 Trudno wytrwać o iedney duszy człowiekowi.
 Bo iedna ma bydź w ciele/ a druga w kałecie/
 Krom téy trudno/ krom owéy zleżyć/ iako wiećcie.

Do Łask.

Wam swé nieszczęsne rymy / wam swé smutné strony/
 Zgodné Łaski/ oddawam / żalem zwyciężony.
 Taki wpad w mym sercu miłość uczyniła /
 Że miie tylko cień został/ samego zniszczyła.

Do Doktorá.

Fraśka/ a doktor/ to są dwie rzeczy przeciwné:
 Przeto v mnie/ doktorze/ twé żądanie dziwne/
 Że do mnie ślesz po fraśki/ tak daleko ktemu /
 Ja iednak dosyć czynię roszkaniu twemu.
 Ty strzeż swoiey powagi/ nie baw sie fraśkami/
 Ale miie odesli przedkimi nogami.

A nie dziwny sie / że ie tak drogo śaćnie /
 Bo chocia fraški / przecie w nich doktory cznie.

Ná dóm w Czárnolesie.

Panie / to moia práca / á zdarzenie twoie :
 Ráczyš blogoſlawieństwo dáć do końca ſwoie.
 Inſzy niechay páłace mármórowé máia /
 X ſzcérým złotogłowem ſciány obiiáia / (ſtém
 Ja / pánie / niechay mieſtam w tym gniazdzie oyczy=
 A ty mie zdrowiem opátrz / y ſumniéniém czyſtém.
 Pozywieniém wzcírwym / ludzká žyczliwoſcia /
 Obyczáymi znóſnémi / nie przytrá ſtaróſcia.

Do Pána.

Panie / co dobrze / ráczy dáć z ſwéy ſtrony /
 Lubo proſzony / lubo nie proſzony.
 A złe oddalay od człowieká wſzedzie /
 Choć go kto proſić nieobácznie bedzie.

O fráſzkách.

Rasłki tu niepoważné z stątkiem sie zmiészaly:
 Komuby drugie rzeczy wiec nie smakowały /
Wziawšy swa część / ostátek drugim niech podawa /
 Ty to woliš / á ów zaś przy owym zostawa.
Nia iáko bogáty kupiec w sklepie wielkim
 Rozkładam swé towáry cudzoziemcóm wšelkim:
Tu bišior / tu kostery / tu Włoskie zapónki /
 Sam dalej póhátlašie / y czarné pierścionki.

Do Káchny.

Do sukni znam žalobę / znam y po podwice /
 Kásiu / to nie žaloba / wbielone lice.

O Láziebnikách.

Láziebnicy / á kurwy iednym kształtem żyją /
 W téyże wánnie y złego / y dobrego myją.

Do Páwła.

Chcialemci pomagabóg kilka kroć powiedzieć /
 Lec / kiedy czas do ciebie / trudno Páwle wiedzieć:
O którym iesli ieszcze y dziś sie nie dowiem /
 Com miał rzec pomagabóg / toć bóg żegnay powiem.

Do Woiewody.

Zamieškalem do stołu twého / Woiewoda /
 Z czego zarazem dwoiá podkálá mie škodá:
 Jedná izem domá iadl: druga že sie boie (ie,
 Bys nie rzekl / zem wzgardzil chec / y wieczera two-

Do Káchny.

Choc znaš vczynnosť moie / y chec práwa czuieš /
 Przecie ty mnie špatná twarz / Káchno / vřázuieš.

Do Stánisláwá

Kto pía do pólnocy / brácie Stánisláwie /
 Jesli iest czas do niego / moze sie nie práwie
 Człowiek pytać: bo by ón swóy wczas vnilowal /
 Pewnieby sie rániéy kládl / ani tak wílowal.

Do Prizki.

Dlugo sie w wánnie párzyš / Prizko pochodzona /
 Czy chceš / iako Pelias / odmíódnąc wárzona ?

Do Zophiiéy.

N Jetyś to / o Zophiia / nie ty ná ma wiare /
 Którey ia przed siedmią lat pomnie w sercu miare.
 Ono była nadobna / ono wdzięczna była /
 A wszystko iey przystało cokolwiek czyniła.
 Jey żart każdy był trefny / a gdy co kazała /
 Zawszy wielką powolność po każdym poznala.
 Ciebie niewiem iako zwac : co poczniesz / niegrzeczy :
 Postawa szalonego / głos ledwie człowieka.
 Żartóm nikt sie nie śmieie / ná gniew nic niedbaia /
 A iesli stowo rzeczesz / ieszeć y nálaia.
 Ná koniec / krom imienia / nie masz nic dawnego /
 Bierzmuy sie / proście przebóg / a zbadz iuz y tego.
 O lata zazdrościwé / wszystko precz miesiecie /
 Zofia nie Zofia / kiedy wy przypniecie.

Epit : Eraz : Kroc : Kuchm.

Ten proporzec nád żimnym grobem zawieszony /
 Swiadczy że tu Kroczewski leży pogrzebiony
 Nagle zmarły : dla Boga / co tu mieć ná pieczy :
 Na słabej nici wiisz wszystkie ludzkie rzeczy.

Nagrobek St: Strus.

NJe nowiná to Strusom / ná wšeláká trwoge
 Cialy swémi záwalác zlym poháncom droge.
 Tak džiad zginál / tak oyciec / tak moi sryiowie /
 Tenze vpad y moiey náznáczon byl glowie.
 Bom légl we krwi poganískiey : á kto mie žalnie /
 Znác že niewié iáko śmierc wczíwa smákuie.
 Stánislaw Strus tu leže : nie wchodz poganinie /
 Spráwiedliwa waśń y po śmierci nie ominie.

Do Gościá.

Gościn tak iákos poczył / inž do końca czytay /
 A iesli nie rozumieš / y mnie sie nie pytay.
 Onác to czesc kazania / czesc niepospolita /
 Slucháčóm niepoietá / kaznodziejí skryta.

Do Lubimirá.

IDac mimo libraria /
 Kedy madre księgi biia /
 Lubimir miedzy tituly
 Przeczytal / bitwa v Huly.

Zlekl sie/ y padł: hey pánowie
 Moskiewscy bohátyrowie/
 Dla Boga nie zabijajcie/
 Rączey żywo poimaycie.

Nagrobek kotowi.

Kotis ty/ bury kócie/ ná myśách przestawał/
 A w inżes sie myślistwo z iastrzaby nie wdawał:
 Byles w łasce v ludzi/ y głaśkanóć skóre/
 A tys mruczac podnosił twárdy ogón wzgórze.
 Teraz iakoś ku myśóm chciał miec y pólmiski/
 A lażiles po ptaki w golebiniec bliśki:
 Dales gardlo nieboże/ y wiśis na debie/
 A twéy śmierci y myśy rády y golebie.

Epit: Ióśtowi Glacowi.

Ióst Glac tu leży/ śáfarz wierny pánu swému/
 Królowi ná północy niezwyćieżonému.
 Teraz ma liczbę czynić przed pánem groźnieyszým/
 Góże każdy winien/ by téż byl naniwinnieyszým.
 Pokry swym miłosierdziem/ pánie/ náśze złości/
 Bosmy zgineli wedlug twéy sprawiedliwości.

Ná Zdrowié.

S zláchetné zdrowié/ Jáko smákuješ/ Tám czlowiek práwie X sam to powié Ani lepszégo/ Bo dobre mienie Tá¿že wiek mlody/ Mieyscá wysokié/ Dobré są : ále Gdzie niémáš síly/ Kleynocie drogi/ Oddány tobie/	Nikt sie nie dowié/ N¿ sie zepsuiesz. Widzi ná iáwie/ Ze nic nád zdrowié/ Ani droz¿zégo : Perly / kámienie/ X dar vrody. Władze s¿eroké/ Gdy zdrowié wcale : X swiát nie mily. Nóy dóm vbogi Dlubuy sobie.
--	---

Nagrobek Rózyne.

Tw sytá wieku le¿y Rózyná/
Lecz tylko wieku / ále nie winá.
Niestoi o msza / áni o dzwony/
Wolaláby dzban piva zielony.

O Kapłanie.

Prawo jest/ aby kapłan nie mógł pojąć żony:
 Tenże nie ma być w żadnym członku vszerbiony.
 Jeśli nie miał mieć żony/ mogłi go zostawić
 Przy vszu/ ale iátec lepiéy było zbawić.

Nagrobek Piotrowi.

Pamięć myśli twojégo/ Pietrze wciéśony/
 Stoisz tu słup kamienny twárdo vsadzony.
 Przy grobie masz naczynie wszytko postawioné/
 Koń/ strzaly/ psy/ potoczy/ sieci rościagnioné.
 Wszytko/ biada mié/ kámién: á zwierz tuż bezpieczny
 Ociéra sie imo cie: á ty sen spis wieczny.

O Błaznie.

Płeski (blazen powiáda) to mié podnoście/
 Ale ia świece zgasze/ że mié nie wyzrycie.

O Marku.

Płácz Marké: nie przeto że świat zostawnie/
 Ale że dzwonnikowi grosz ieden gotnie/

A żeby iednym kořtem odprávić co wiecéy/
Kazal synowi vmrzéc po sobie co precéy.

Do Stárosty.

STrzeżesz sie moich frářek / mój dobry Stárostá /
A ia tobie zář ná to tař powiádam sprořtá /
Kto w mych frářkách / iuž može niezazřec by kařtá
Biskupóm / křozy stoia v švietého řračká.

Do Káznodzieie.

ZA twem dlugim kazáním / Křiže káznodzieiá /
Gody chciał mieć gospodarz : ale go nádzieiá
Omylila : bo obiad niechcial poiać žony /
Owa wieczera przedřie / y obiad ziedžony.

Do gospodarzá.

NJe baďž gořciem v řiebie : wiédz co sie w cie wleie /
Wedle tegož řwe řpráwy miářkny / y nádzieie.

Epita: Grzeg: Podlodosk.

St: Rad.

BWedla cnót / y godności
 Grzebiono umarłych kości /
 Przyszłoby dziś leżeć tobie
 W złotym / Podłodowski / grobie.
 Teraz cie licha mogiła
 Znącznego meżą przykryła:
 Ale sława sięga niebá:
 Nie z grobu cie sądzić trzeba.

Do Wacławá Ostrorogá.

Różno przec' wpiłem sie: winem: czyli rymy:
 Jesli winem / subtelne tego winá dymy.
 Wiész co mi sie teraz zda / Wacławie cnotliwy:
 Zda mi sie / że maluje swoý obraz właściwy.
 Ktory między biskupy zawieszę zacnemi /
 Nie wsiámi światu znączny / ale rymy swemi.
 Wszyscy piáni / widze / á piánem y ia:
 Kto szczęściem / á ia winem: odpusc' Adraśtia.

Máleⁿ wielkiéy nádzieie Rádziwił.

Tak róść mały Michniku / iáko byś mógl sławnych
 Przodków swych doróść / onych Rádziwiłow daw-
 (nych.

Abyś nietylko imie / y bogaté włości
 Brał od nich / lecz dziedzićzyl w meſtwie / y w dziel-
 A to wſzytko zaś podał potomkowi ſwému / (noſci.
 Co weźmieſz od rodziców / a on zaś drugiemu.
 Abyś v ſwych był wdzięcznym / y miłym w pokoju /
 A pohańcóm zaś ſrogi / y ſtraſſliwy w boju.
 Tak roſć piękny Michniſu / iakobyś poſpieſzył
 Wiekem / a oczy ieſzcze dziadowſkie naciekſzył /
 Siedząc na dzielnym koniu / y lukiem władając /
 Albo kopią gładką w pierſcień vgadzać /
 A potym y przediego ſtrzelcá Tatarzyná /
 Co meżnym Radziwiłóm twoim nie nowiná.
 Taki wiek / ó ludzkiego żywotá ſaſarki /
 Temu dziećcieciu przedzcie / ſprzyiązliwé Párki.

Nagrobek Iéy M. P. Woiewodzi- néy Lubelskiéy.

Ty róža / tu ſiołki / tu mieccie leliia /
 Ten marmór ſwietobliwy zamyka Zoſia /
 Zoſia Bonárowne : którey żywot ſwiety.
 Godzien / aby wſzem panióm za przykłyd był wziety.

Drugi.

Ojcu mój/ ó mój mezu/ śmierć nielutościwa
 Mnie smutną ztobą dzieli/ á pod ziemię wzywa
 Do niskiej Proserpiny ciemnego pokoja :
 Bóg cie żegnay : ia żywa/ y umarła twoja.

Ná Skłenice.

Służylám Woiewodom Krakowskim przed laty/
 Zdobiąc krasną wrodą swą ich stół bogaty.
 Teraz czas przyniósł/ żem iest Głuskowskiemu dána :
 Nie mogłam mieć lepszego po swym plecu pána.

Do Iadama Konarskié^o bisk : Pozn.

Tobie/ zacny Biskupie/ tobie/ iesli komu/
 Ten piękny kleynot służy cnych habdantów domu.
 Bo ty służąc oyczyźnie przodków swych przykłady/
 Nie pierścien/ ales wšytki wylał swé pokłady
 Prze sławę domu swégo/ prze pożytek rzeczy
 Pospolitej / która ty zawždy masz ná pieczy.
 Ciebie postem papieskie palace widály/
 Ciebie rzeża/ y wšy Césarskie słuchály.
 Swiężo y król Francuski sławny/ z której strony
 Przywiódles nam Monárche pod zimné Triony.

Miěj tedy y dziś dzieke / biskupie cnotliwy /
 Jeś pospolitej rzeczy slużyć tak chetliwy.
 Lepiej tym dom swój zdobiesz / niżby wsi skupował /
 Bo kto dobry nad złoto slawy nie ścącował :

O Kozle.

Ad Jlosnicy mądrości tak nam powiedaią /
 Ze niemówne zwierzetá rozumu nie máią.
 Lecz koziel taką sztukę niedawno wyprawił /
 Ze na wszytek świat znacznie rozum swój obiawił.
 Ziadł piskorza żywego / piskorz niecierpliwy
 Strawienia nie czekając / przepadł przezeń żywy.
 Kosił go w rzyć drugi raz / / ón drugi raz z rzyći /
 By z Labyrintu Theseus po świadomej nici.
 Kozle przedko wždy trawisz : znou z nim do sáku /
 Piskorz też dawnej ścieżki nieuchybił znáku.
 Myśli koziel co czynić / broda doktorowska /
 Przypátrrze sie / iesli też y ráda żakowska.
 Piskorza polknął / á rzyć przycisnął do ściány /
 A tak gónca poimal trzy kroc przeiechány.

Nagro. Hánnie Spink: od mężá.

Jesli człowiek po śmierci słyży / ábo czuie /
 Szanno / o Szanno moia / twóy cie mąż miánuie.
 Pótkis ná swiecie byla / pótkis vzywála
 Wdziecznych darów niebieskich / mam zá to zes znała
 Moie vprzémóśc / y chec szera przeciw sobie :
 Teraz / kiedyś w tym zimnym položona grobie /
 Czym cie inszym mam vzcic / ieno placzem swoim :
 Którym ja wieczny winien wielkim cnotóm twoim.

Modlitwá o dęsz.

Szego dobrego dawca / y szafarzu wieczny /
 Tobie ziemia spalona przez ogień stoneczny
 Modli sie dżdża / y smetné ziolá pochylone /
 Y nadzieia oraczów / zboża vprágnione /
 Scisni wilgotné chmury swieta reka swoia /
 A one sucha ziemie / y dzewa nápoia
 Ogniem zdieta : ó który z suchej skaly zdroie
 Niestychané pobudzasz / okaż dary swoje.
 Ty nocna rosse spuszczasz : ty dostátkiem hoynym
 Żywey wody dodawasz rzekóm niespokoynym.
 Ty przepásci násycasz / y lákome morze :
 Stąd gwiazdy żywnóśc máia / y ogniste zorze.

Kiedy ty chceš/ wšytek świat powodzia zátonie/
 A kiedy chceš/ od ognia/ iako pióro wšplonie.

Do Mikoláia F.

Mo ná tym že moje frášky maš píšané/
 Lecz ie chceš/ Mikoláiu/ miec y drukowané:
 Ku czci/ czy hámbie moiey? což/ niewierzyš temu/
 Žes y sam w nich? bá ieštes/ iuž wierz słowu memu.
 A tak rozmyšl sie ná to: trefnoli to bedzie/
 Gdy we fráškách Káštelan drukowaný siedzie.
 Jác wytrwam/ choc mie beda fráškopisem wolác/
 Bom nie mógl ani boióm/ ani mežóm zdolác.

Do Staroſty Muſzyňſkiého.

Staroſtá ná Muſzynie
 Ty ſie znaš dobre ná winie/
 Žnaš/ y maš: bo tylko z gury
 Spuſciwšy wóz/ áliš Vhry.
 Okaž ſwój ſmak ſtarádawny/
 Staroſto Muſzyňſki ſlawny/

A niech

A niech go ia też skosztuje:
 Boc y ia smak w beczce czynie.
 A nie żal mi żem poeta/
 Jest coś/ umieć álphe z béra.
 Tym ludzióm/ ty Stanisławie/
 Chceszli sie zachować prawie/
 Nie szafirem/ nie rubinem/
 Ale ie czci dobrym winem.
 A z tad to bedziesz miał w zysku
 Ze coś dzis obłoków blisku/
 To cie pitiánemi rimy
 Aż do niebá wprowadzimy.

Nagrobek Koniowi.

Tym cie marmórem wczcił twóy pan żalóściwy/
 Pómnąc ná twoie dziełność/ Glinko białogrzywy.
 A tyś byl dobrze godzien/ nie podlégszy skázie/
 Swięcić ná wielkim niebie przy lotnym Pegázie.
 Ach nieboże/ toś ty mógł z wiatry wzawód biegác/
 A nie mógłś nieszczęsney śmierci sie wybiegác.

Człowiek Bożé igrzysko.

NJe rzekł iako żyw żaden wietšy prawdy z wiekã/
 Jako kto nazwał bożym igrzyskiem człowieka.
 Bo co kiedy tak mądze człowiek poczał sobie/
 Zeby sie Bóg nie musiał iego śmiać osobie?
On/ Bogã nie widziawšy/ taką dume w głowie
 Wprzãdł sobie/ że Bogu podobnym sie zowie.
On miłościã samého siebie zaślepiony/
 Rozumié że dla niego świat iest postãwiony.
On piérwéy byl/ niżli byl: ón chocia nie będzie/
 Przed sie będzie: prózno to / błaznów pełno wšedzie.

Do Mik: Wolskiégo.

GWa iedziesz precz od nas / Mieczniku drogi:
 Gdzieś to mnie też mieć było życzliwšé bogi/
 Zebych byl towarzystwã twégo mógl zażyć:
 Przy tobie y do Kolchów śmiałbym sie wãżyć
 Przez morskie Symplegadi płynãc: gdzie śmiały
 Jason ledwé mógl wwieść swóy korab cały.
 Przy tobie ja/ cnotliwy Starosto / moge
 Wšytké Lartiãdého obiechãc droge.

Thraciia / Lotophagi / y iednooście
 Cyclopy / y możnego dworzy wysokie
 Aeolá / Antiphata / y iedze / zioly
 Można ludzi przetwarzać / to w psy / to w woly.
 Piekło / Syrény / Scille / Charibde froga /
 R Czabany Sloneczne / potrawe droga.
 Nymphy morskie / Tyranny sferoko władne:
 Wszytko to rzeczy wytrwać przy tobie snadné.
 Ale mnie / (czego tać zgoła nie moge)
 Niewiasta smutna trzyma: której gdy droge
 Wspomione / wnet twarz blednie / oczy lzy leia /
 A mnie patrzac y serce / y czlonki mdleia:
 Ze iuz ani w omacnie próc sie brzytwami /
 Ani pomysle sachów grac z Sibyllami.
 A tak iedz sam w dobry czas / mnie zostawiofszy:
 A potym świat wedle swéy mysli zwiedziwfszy /
 Boday w slawie / y w dobrym zdrowiu do Polski
 Przyiechal: dobrych oyców cnotliwy Wolski.

Gadka.

Jest zwierze o iednym oku /
 Które záwždy stoi w kroku.

Slepym beltem w nie strzelaia /

A ná oko vgaďzaia.

Glos iego / by piorunowy /

A žalot niepráwie zdrowy.

Nagrobek Gašce.

Wĩ nam / Gaška niebože / nie bedziesz bláznował /

Inž pod Operiašem nie bedziesz hárcował /

Ani glótów z reľawá sypal ná chłopieta /

Kiedy cie wíec opádná / iáľoby szenieta.

Inžes lećial zá morze / Gaško inžes w dole /

A czarney Persephonie spáczknieš przy stole.

A dušyce sie śmieia / że ten / coby grzeczy /

Słowá wyrzéc nieumie nowy cień człowieczy.

Wíec my teź / pámietáiac ná iego zabawki /

Nowey mu nie žalujemy vsypáć reľawki.

Náď nim / miásto proporca / sukniá šáchowána

Zawiešmy / á ná grobie geš twárho łowána:

A to žeby mógl kaźdy / kto tedy pobieży /

Domyšlic sie zarázem / že tu gaška leży.

Temuz.

O Smdziesiąt lat (á to iest práwy wiel człowiczy)
 Czekala śmierć / żeby byl Gassá mówil grzeczy.
 Nie mogła sie doczekać / blaznem go tań wziela /
 A taż droga / gdzie madré záymnie / poieła.
 Gassá / blaznny ty przed sie : imie twé nie zginie /
 Póki dzika / y swoyska ges na świecie stynie.

O Madrości.

NJe to madrość madrym bydz / ábo wielkość światá
 Rozumem chceć ogárnać : krótkie ludzkie lata.
 Gonic w nich wielkie rzeczy / á dáć gotowému
 Dplywać / podobno to bázro szalonému.

Do dziewczki.

Nienćiekay przedemna dziewczko vrodziwa /
 Stwoia rumiana twarza moia broda siwa
 Sgodzi sie znamienicie : patrz gdy wieniec wliq /
 Ze pospolicie sadza przy różey leliq.
Nienćiekay przedemna / dziewczko vrodziwa /
 Serceć iesze nie stáre / chocia broda siwa.
 Chóć v mnie broda siwa / ieszem nie zgániony /
 Czasnek ma glowe biala / á ogon zielony.

Niuciekay / ma ráda : wšák wieš / im kot staršy /
 Tym / pospolicie mówia / ogon iego twáršy.
 A dáb choć mieyscy przeschnie / choć list ná nim plowý
 Przedšie stoi poteźnie / bo ma kórzeń zdrowý.

Nagrobek dwiémá bráciéy.

W Jadam / y Nikolay / dwa bráčia ródzeni
 Czerni / w iednymže grobie leža polożeni.
 Ten ná wojnie gárdlo dał / ów zginął w pokoju :
 Niemaš przymierza z śmiercią / záwždy my z nią w
 (boiu.

Ná słup kamienny.

Ješt coš ná świecie / kto chce pilno weyźrzeć wrzeczy
 Z czego sie dowcip wypléć nie može człowieczý.
 Co rozumowi báržiey / proše cie / przyštalo /
 Jenó žeby sie zlym zle / dobrým dobrze dzialo :
 W czym tań czesta omylka / że ten to sad Boży /
 Nie iednému sumnienié / y serce zátrwoży.
 Przedšie żyymy poboźnie gwóli sámey cnoćie /
 Którey céná iednáž iest w szczéściu / y w kłopotie.

Marćinowá powieść.

Bla jeszcze raz / Marćinie : wiec powiem / tak było :
 Kilká osob ná jednâ sale sie złożyło.
 Káždy z żonâ. wieczera potym odpráwiwszy /
 Szli spáć : ledwie sie sfládl / kiedy co waśniwszy /
 Ná drugie tak zâwoła : Pánowie / czas wsiádác /
 A ci téż (ale o tym nie trzeba powiádác)
 Po maléy chwili zâsie tenże sie ozowie /
 Co y piérwey straż trzymał : czas wsiádác pánowie /
 A pánowie do siodel : wíechawszy mile /
 Poslucháli onego / postóy koniom chwile.
 A ieden zátym vsnał : on znówu / Pánowie /
 Czas wsiádác : wszyscy inszy stali przecie w słowie /
 A tego żonâ budzi : mily / nie slyszycie /
 Już tam drudzy wsiádâia / wiere rychlo spicie.
 A ten chrapi / choć nie spi : Mily bá slychaycie /
 Już tam drudzy wsiádâia : Ky jużze wsiádâycie
 Aż was dyabli pobiora. Ali drudzy / sflodâ
 Odiêżdżác towarzyszá : wielka rzecz przygodâ :
 Pomożmy mu w złym rázie / á zâložmy swoie.
 Dyabel cie niechay prósi / niech już ciągnâ moie.

Nila / ty sie nie przeciw : po karmiwszy koni /
 A intro rano wstawisz / bedziem tam gdzie oni.

Koniec frászek.

SA Przywileiem Je^o Krolewstkiey
 M. nikomu zgotá nie iest wolno
 frászek tych Jana Kochánowskiego / nápo-
 tym drukowác : áni gdzie indziej druko-
 wáných w Pánstwach Je^o Krolewstkiey
 M. do Korony należacych przedáwác.
 Kcoby ináczey uczynit / wszyscy księgi trá-
 ci / y wine do skárbu Je^o Krolewstkiey
 M. w przywileiu miánowáná
 przepada.

Dobrym Towarzyszom gwoli.

O Iędrzeiu.

Z Sercám sie rośmiał Jedrzeiá słuchájac /
 Kiedy do domu przyšedł narzekać :
 A kár iey prosi / by sie tu mnie miała /
 Teraz sie małpá z podchłopia wyrwała.

O Gospodiniéy.

Prošono iednéy wielkimi prośbami /
 Nie powiem o co / zgádniecie to sami.
 A iż stáreczna była białagłowa /
 Nie wdawała sie z gościem w długie słowa,
 Ale mu z mężem do łazniéy kazała /
 Aby mu swoje myśl rozumieć dała.
 Wnida do łazniéy : a gospodarz mily
 Chodzi by w ráiu / nie zakrywšy żyły.
 A słusnie : bo miał bindas tak dostały /
 Zeby byl nie wlaźł w żadné samuraty.
 Gość ogládaćac dobrze żyw / a ono
 Barzo nie równo pány podzielono.

Nie myl sie dlugo / y iechal tym chutniey /
 Nie każdy weźmie po Betwárku lutniey.

Do Marciná.

NWiechy ty Marcinie / przed tym nieugonił /
 Co to siedzi iáko wróbl / á oczy zástonił :
 Niech ón chwali žmódzinki že bywáią trwálé /
 By miał mądzie iáko sam / tedy przedsie mále.

O chłopcu.

Nan sobie kázal przywieść białagłowe /
 Aby z nią mógł mieć tájemną rozmowę.
 Czekawšy chłopcá dobre dlugá chwile /
 Táť žeby drugi všedl byl y mile :
 Poyrzy pod okno / á ci sobie rádži :
 Rzeczce z góry do onéy czeládži /
 Po dyable synku folguieš téy pániéy /
 Jam kázal przywieść / á ty iedzieš ná niéy.

O proporciiey.

A Toli / patrząc na swé iáycá sílné /
 Myślitem rzeczy moim zdániém pilné.
 Jeśli mie chce mieć szczęście w tym nierządzie /
 Niech mi da wedle proporcuiéy mądzie.

O gościu.

Gość napisał na murze / że coś paniéy czynił.
 Drugi źle wyczytawszy / iáko złégo winił.
 Otóż widzisz (powiáda) czynię dobrze komu /
 A to tu drugi snadź bił gospodyniá w domu.
 A slugá stojąc za nim / przypátrzcie sie / panie /
 Widzi mi sie / że / swądźbil / stoi tam na ścianie.

O Gafce.

Abo Stás / ábo Gafká / przed sie ktoś niemądry /
 Czeszował paniá (niewiém iáko to rzec) iądry.
 Trafił sie tam do tego / co iéy téż rad służył /
 Ale ieszcze był tego bytu z nią nie vżył.
 Wyżrzsawszy poszedł na zad : blazen za nim z lochu /
 Nie gniewaycie sie / będziec y wam / panie Wlochu.

O Flisie.

ZŁ Gdańská flis wedrując / gdy sobie nądchodzil /
 Stąpil we wsi do karczmy / aby sie ochłodzil.
 Ale miasto ochlody ieszcze sie zápalil :
 Bo mu Kupidó mloda gospodynia zchwalil.
 Wiec każe piwá nosić : á gospodarz baczy /
 Ze mu do żony z wiostem flis przymierzać raczy.
 Da potóy : zá gościów grosz miło mu sie nápic /
 Nie każe sie do loża gospodiniéy kwápic.
 Flis ma swą rzecz ná pieczy / á gospodarz nie inniéy :
 Sluchaycież / kto tu sztukę wyprawi foremniéy.
 Kiedy gospodarz nie mógl inż przesiedzieć flisá /
 Nie tu / przylgac : wzniówszy głá / nákról dloniá ciśá.
 Wstał / ściány sie wspanówszy : flis tu pániéy godzi /
 Onéy téż nie od tego : raka tylko szkodzi.
 Namniéysza to (rzecz flis) także miedzy spáry /
 W grosz vgodzil / dobywszy kraszki z szarawáry.

